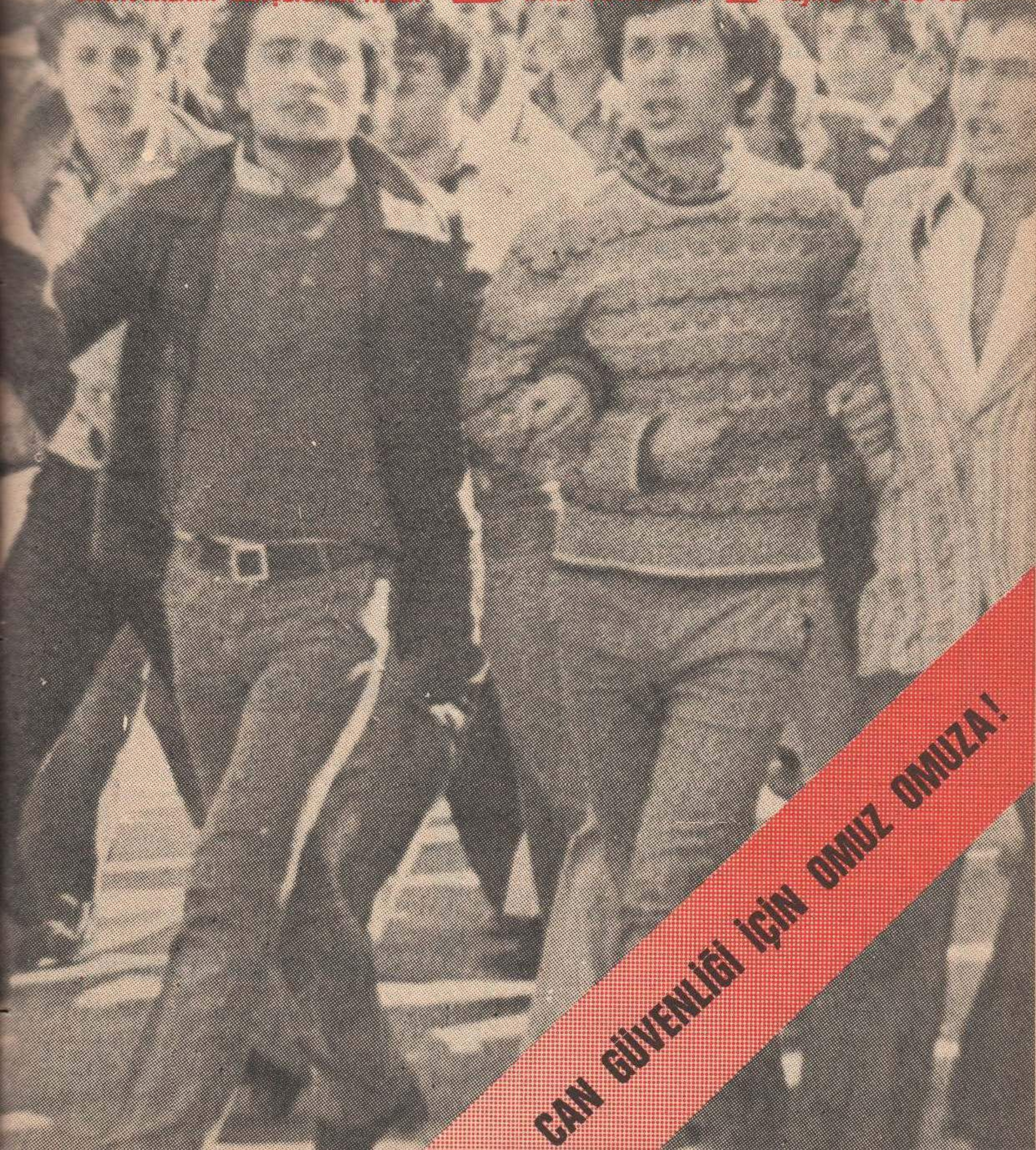
liseli gençlik

ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN AYLIK YAYIN ORGANI ☆ Sayı:6 ☆ 10 TL.

NEDEN ACABA?

Universite giriş sınavlarında son yıllarda en yüksek puanı tutturarak birinci sırlarda yer alan Fen Lisesi mezunları toplumda sözü edilen gençler olarak yeteneklerini kanıtladılar. Üniversiteye giriş sınavlarında en yüksek puanı tutturan 50 öğrenciden 25'i Fen Lisesi mezunu...

Hürriyet, 20 Ekim 1978, Cuma (Eğitim Rapou)

FAŞİSTİN DELİ RAPORU

Çeşitli bombalama olaylarının faili olarak tutuklanan Ali Oğuzhan Cengiz isimli gencin akıl hastası olduğuna dair raporlar dün basına açıklanmıştır.

Ali Oğuzhan Cengiz'in İstanbul Üniversitesi Çapa Tıp Fakültesi Nüro - Psikiyatrof Kürsüsü Nüroloji Kliniğinde 14. 8.1977 tarihinde yapılan muayenesi sonunda Dr. Ahmet Çalışkan'ın tarafından düzenlenen rapor dün ailesi tarafından basına açıklanmıştır. Raporda Cengiz'de «projete tipte epiieptiform deşarjların varlığının tespit edildiği» belirtilmiştir.

Hergün, 24 Ekim 1978, Salı

N'OLACAK ŞİMDİ?

MHP yöneticileri can ve mal güvenliğini korumak için silah taşıma müracaatı yaptılar.

Hergün, 25 Ekim 1978, Çarşamba

SİZİ BULACAĞIZ, HESABINI SORACAĞIZ

Çok sayıda eylemci ülkücünün Almanya'dan sığınma hakkı istediği bildiriliyor.

Gazeteler, 27 Ekim 1978

EH EH HADİ!

Erbakan'ın 3,5 saat süren konuşmasından sonra, okunan 73 sayfalık çalışma raporu bitiyor. Mesajlar okunuyor. Mecliste grubu bulunan partiler içinde bir tek Ecevit'ten kutlama mesajı geliyor. Divanı yöneten Şener Battal, bunu üzrine basa basa belirtiyor. Türkiye İşçi Köylü Partisi (TİKP) Merkez Komitesi üyesi Mustafa Kemal Çamkıran'ın gönderdiği kutlama telgrafı alkışlanıyor Salonda büyük ilgi topluyor...»

Aydınlık, 18 Ekim 1978, Çarşamba. (MSP 4. Büyük Kongresi'nden İzlenimler)

ÖLÜM TİYATROSU

Lokalde atış talimi mi, yoksa fotoğraf için poz mu ?

İstanbul polisinin ele geçirdiği fotoğraflardan birinde, MHP lokalinde bir genç atış talimi yaparken görülüyor Fotoğraftaki gencin atış talimi mi vaptığı yoksa sadece poz mu verdiği bilinmiyor. Ancak sağda görülen gencin kenara doğru çekilmiş olması burada atış talimi yapıldığı yolundaki tahminleri güçlendiriyor...

MHP İl Başkanlığı ve İl Gençlik Kolu Başkanlığı adına Kâzım Ayaydın (...) polisçe basına sızdırılan fotoğrafların MHP Kcamustafapaşa lokalinde bir tiyatro provası sırasında çekildiğini açıklamıştır...

Hergün, 25 Ekim 1978, Çarşamba

«PARASIZ EĞİTİM» (!)

Cilt

№ 3958

MALTEPE Lisesi Okulu ve Öğrencileri
Koruma Derneği

Lira 2000 Kuruş —

Bayan/Bay M[redacted] dan Aidat/Teberru olarak

yukarıda yazılı İki Bin Lira —— Kuruş alınmıştır.

Tarih 6/10 1975

Muhasip

BU SAYIDA...

LİSELİ GENÇLİK ● Ortaöğrenim gençliğinin aylık siyasi yayın organı ● Kasım ● Sahibi: Yaman Egeli ● Sorumlu Yönetmen: Nihat Cengiz ● Yönetim yeri Başmusahip Sok. No: 3, Daire: 1/C, Cagaloğlu / İSTANBUL ● Yazışma adresi P.K. 596 Sirkeci - İST. ● Abone: 6 Aylık 50 TL., 12 Aylık 100 TL. ● Toplu istekler ödemeli olarak gönderilir ● Posta çeki: YAMAN EGELİ LİSELİ GENÇLİK DERGİSİ No: 109231 ● Türkiye dağıtımı: Temel Dağıtım ● Dizgi: Özal Matbaası ● Baskı : Karaca Ofset ● Son baskı tarihi : 9-11-1978

Dostlukla...

Yeni ders yılının bir ayını geride bıraktık. Liseli Gençlik'in kendini yenilemesinden sonraki ilk sayısı, umduğumuzun üstünde ilgi gördü. Yalnızca elimizdeki dergilerin tükenmesiyle, Liseli Gençliğin elden ele dolaşmasıyla değil, siz liseli okurlarımızın tutarlı, yapıcı eleştirileriyle de liselilerin kendi dergisine sahip çıkışı somutlandı.

Liseliler Liseli Gençlik'i çantalarından eksik etmediler ama öğrenimleri için zorunlu olan birçok ders kitabından yoksundular. Çocuklarına defter - kitap almak için yüzlerce lira harcayan velilerimiz, sık sık da, «O kitap daha basılmadı» yanıtını aldılar kitapçılardan.. Ders kitaplarımızı basacak kâğıt bulunamıyormuş. Yani devlet kendi fabrikası olan SEKA'dan kâğıt bulamıyor!? Oysaki yüksek tirajlı tekelci basın, 16 sayfalık, 20 sayfalık gazeteler, ekler çıkaracak kâğıt bulabiliyor, hem de aynı kuruluştan.... Putlaştırılan şarkıcıların, 'artiz'lerin çıplak, giyimli, süslü püslü resimlerini, dedikodularını basıyor sayfalarına. Kaynana gelin çatışmalarını, ırza geçmeleri, namus için işlenen cinayetleri yazıyor, toplumsal kökenlerine değinmeksizin. Haksızlık etmeyelim, başka şeyler de yazıyor: «Anarşi Azıyor! İLD Bombalandı! MHP İl Başkanı Öldürüldü! Banka Soyuldu! Ankara'da Altı Kişi Öldürüldü! Üç Kişi Otobüsten Kaçırılarak Kurşuna Dizildi! Sıkıyönetim Gelsin! Vatandaşa Silah Sağlansın!.. Kim ölüyor, kim öldürüyor, niçin öldürüyor, belli değilmişcesine... Yalnızca ölümler, cesetler, insan bedenleri üstündeki işkence izleri, KORKU!.. Tekelci basın, ders kitaplarımızdan çaldığı kâğıtlarla korkuyu örgütlüyor. Saldırganlardan yana çıkmanın özel, ince bir yöntemi bu! İlericilere, yurtseverlere karşı kurulmuş hayın bir tuzak!

Ve bugünkü hükümet bu tuzağa düşüyor. Artık bütün bu saldırı ve katliamların kaynağı iyice su üstüne çıkmışken, bu kaynağa yönelmekten, gizli - açık tüm faşist odakları dağıtmaktan, MHP'yi, Ülkü Ocakları'nı, Ülkücü Gençlik Derneği (ÜGD)'ni, kapatmaktan, bunların elebaşlarından hesap sorulmasından kaçınıyor. Üstelik kararsız bir «tarafsızlık» politikasıyla, zaman zaman demokratik güçleri suçluyor; sıkıyönetimle, ağırlaştırılan disiplin cezalarıyla demokratik özgürlükleri kısıtlıyor. Saldırıları önleyecek etkin, kalıcı önlemler yerine saldırıya uğrayanları sessizleştirmeye çalışıyor, okulları kapatarak, çözüme salt polisiye önlemler düzeyinde bakarak derinleşen sorunu geçiştiriyor.

Saldırıları göğüslemenin, sindirmenin, bugüne kadar hükümetin ağzında sakız yapıp sağlayamadığı can güvenliğimizi sağlamanın yolu örgütlü kitlesel dirençten geçiyor. Bunun için de her ortaokul ve lisede öğrencilerin, öğretmenlerin, velilerin ve okul çalışanlarının en geniş kesiminin birliğini kurmak görevi güncel, canalıcı olarak önümüzde duruyor.

Dostlukla......

İLD filizi boy atıyor!

Türkiye ortaöğrenim gençliğinin merkezi yığın örgütü İLD 1 yaşını doldurdu. Bu, anti - faşist çıkışlarla, gerici ders kitaplarına, faşist yönetmeliklere karşı direnişlerle dolu çetin bir savaşım yılıydı. 20 Mart Faşizme İhtar Genel Grevi'nde, 1 Mayıs' larda işçi sınıfının omuzbaşında yerini alan ilerici liselilerin biricik örgütü İLD, kısa bir zamanda geniş yığınları sardı. Anadolu'nun bağrında «İLD'ye selâm!» diye haykırıyor ilerici liseliler ve tüm Anadolu'da İLD filizi boy atıyor.

Yeni öğrenim yılının başlamasıyla birlikte daha da serpilip gelişen İLD, bütün yurdu bir ağ gibi örme savaşında ileri adımlar attı. Daha önce kurulan 5 şubenin yanısıra, geçtiğimiz günlerde İLD Bursa, İLD Kocaeli, İLD Gaziantep, İLD Adana, İLD Gaziosmanpaşa (İstanbul) Şubeli ardarda kuruldu. İLD şubelerinin sayısı 10'a yükseldi. Böylece İLD, düşmanlarına gereken yanıtı verdi. Dosta umut, düşmana korku saldı.

İLD'ye selam var

Biz Burhaniye ortaöğrenim gençliği olarak anti - faşist, anti - emperyalist savaşımda ortaöğrenim gençliğinin tek merkezi kitle örgütü İLD ile dostça dayanışmamızı bildirir, çalışmalarında başarılar dileriz.

Burhaniye İlerici Liselileri

Siirt'te ders araçlarının pahalılığı kınandı!

Kınama Toplantısı» düzenlendi. Siirt TÖB - DER Salonu'nda yapılan toplantıda İGD ve TÖB - DER' den birer temsilci ve liseli bir arkadaşın yaptığı konuşmalarda ders araç ve gereçlerine yapılan zamlar protesto edildi. Konuşmacılar ders araç ve gereçlerindeki pahalılığın nedenlerinin, bu ağır yaşam koşullarının sorumlularının, bilincinde olduklarını, tüm bunlara karşı savaşımı sürdüreceklerini belirttiler.

Aytekin aramızda!

24/9/1978 günü bir grup faşist, «Demokratik Lise» savaşımının yiğit bir militanı, İLD üyesi Aytekin Taş'a silahlı saldırıda bulunarak ağır yaraladı. Faşist cinayet şebekelerinin saldırısına uğrayan arkadaşmız kaldırıldığı hastanede 29/9/1978 günü kurtarılamayarak öldü.

Aytekin Taş'ın cenazesini almak için İstanbul'da Adli Tıp önünde toplanan ilerici liseliler, cenazeyi alamayınca yürüyüşe geçtiler. Aytekin'in ölümünü protesto ettiler.

Aytekin Taş'ın cenazesi, 2 Ekim Pazartesi günü, İLD'nin, İGD'nin, binlerce yurtseverin katılımıyla kaldırıldı.

Aytekin Taş'ın cenaze törenine çok sayıda liseli arkadaş, okullardaki dersleri boykot ederek yığınsal bir şekilde katıldılar.

Aytekin toprağa düştü. Ama gerici - faşist güçlerin ortaöğrenim gençliğine yönelttiği saldırılara karşı yiğitçe göğüs gerebilecek, onları boşa çıkarabilecek daha nice Aytekin var.

Denizli Endüstri-Meslek Lisesi'nde boykot!

10 Ekim 1978 günü ortaöğrenim gençliğinin üzerinde uygulanmak istenen anti - demokratik disiplin yönetmeliğini protesto amacıyla Denizli Endüstri Meslek Lisesi'nde boykot yapıldı. Bu konuda dergimize bir yazı gönderen Denizli Endüstri Meslek Lisesi öğrencileri şöyle diyorlar:

«Sapık akımların harekette bereket vardır mantığıyla giriştikleri olumsuz çabalar ilerici liselilerin etkin çabasıyla boşa çıkarılarak, boykot amacından saptırılamadı.

Biz ilerici liseliler oarak Endüstri Meslek Lisesi'nde ve tüm Türkiye'de uygulanmak istenen anti - demokratik disiplin yönetmeliğini protesto ediyoruz.

ORTAÖĞRENİMDE SIKIYÖNETİME SON!

ENDÜSTRİ MESLEK LİSELERİNDE EMEK SÖMÜRÜSÜNE SON!

LİSELİ GENÇLİĞİN YOLU İŞÇİ SINIFININ YOLUDUR!

Denizli Endüstri Meslek Lisesi ilerici liselileri»

İLD Kadıköy Şubesi bombalandı

7/10/1978 günü gerici - faşist güçler tarafından İLD İstanbul Kadıköy Şubesi'ne yerleştirilen bir bombanın patlaması sonucu onlarca liseli arkadaşımız yaralandı. O sırada yapılmakta olan, 100'ü aşkın İLD üyesinin katıldığı toplantı bir rastlantı sonucu olarak erken bitmeseydi, kanlı bir katliam gerçekleşecekti. Bu saldırı hiç şüphesiz ki aylardır İLD üyeleri üzerinde sürdürülen her türden gerici - faşist saldırı ve provokasyonlardan ayrı düşünülemez.

Kadıköy'de gelişen ilerici hareketi sindirmeye yönelik bu son saldırı olayı büyük protestolara neden oldu. Patlamanın olduğu günün akşamı çok sayıda demokratik kuruluşun katıldığı, meşaleli bir yürüyüş yapıldı. Aynı gece sinemalarda oynayan filmler yarıda kesilerek faşist saldırıları, bombalama olayını protesto eden bir konuşma yapıldı. Ertesi gün 2000'i aşkın ilerici yurtsever gencin, liselinin katıldığı bir protesto yürüyüşü düzenlendi. İstanbul'da, Fenerbahçe Lisesi'nde forum yapan ilerici liseliler; «İLD'mizin hızla gelişmesi ve çalışmalar onları korkuttu. Derneğimizi bombaladılar. Ama bombalar, kurşunlar bizi geriletemez. Bugüne kadar olduğu gibi, bundan sonra da İLD'ye sıkı sarılacağız» diyerek ortaöğrenim gençliğini hiç bir gücün İLD'den koparamayacağını belirttiler.

kısa...kısa...

- **1/10/1978 günü İGD Siirt Şubesi faşistler tarafından bombalandı.**
- **6/10/1978 günü İzmir'de yurtların kapatılmasına karşı direnen ilerici gençlere Maocu faşistler saldırdı. Kayışlarla, zincirlerle yapılan saldırı püskürtüldü.**
- **Yoğunlaşan faşist saldırı ve katliamları protesto amacıyla İstanbul'da; Hasköy, Feriköy, Fenerbahçe, Anadolu, Göztepe Ticaret, Ferit İnal, Maltepe, İzzet Ünver, Plevne, Ataköy Liselerinde forum ve boykotlar yapılarak derslere girilmedi.**

- **8/10/1978 günü Ankara Bahçelievler'de TİP üyesi 7 ilerici genç faşistler tarafından öldürüldü.**
- **12/10/1978 günü İstanbul Vefa Lisesi'ne faşistler tarafından tahrip gücü yüksek patlayıcı madde atıldı. Binanın büyük ölçüde hasara uğramasından dolayı öğrenime ara verildi.**
- **14/10/1978 günü Beykoz Halkevi'ne faşistler tarafından atılan bomba sonucu örgüt binası hasara uğradı, ilerici bir genç yaralandı.**

- **17/10/1978 günü Ürün Yayınları arasında çıkan 'Türkiye Komünist Partisi (TKP) Program' kitabı hakkında faşist 141. ve 142. maddelerden açılan davanın ilk duruşması yapıldı. Barolar Birliği'nden çok sayıda avukatın, yurtiçi ve yurtdışından çok sayıda konuğun izleyici olarak katıldığı duruşmada Ürün Yayınları sorumlusu Ahmet Taştan yerine 141. ve 142. maddeler yargılandı.**
- **20/10/1978 günü İstanbul Teknik Üniversitesi Elektrik Fakültesi Dekanı Ord. Prof. Bedri Karafakioğlu evinden çıkarken fasistler tarafından katledildi.**

liselerimiz

İSTANBUL SAFRAKÖY LİSESİ

LİSELİ GENÇLİK — Bize okulunuzu tanıtır mısınız?

YANIT — Okulumuz, 1973 yılında eğitim ve öğretim yaşamına girdi. Bugüne kadar üç kuşağı mezun etti. Okulumuzda sabah ve öğleden sonra olmak üzere çift öğretim yapılmaktadır. Liselilerin

yanısıra ortaokullular ve ilkokullular da öğrenim görmektedir.

Okulumuzda birer futbol, voleybol, basketbol sahası ve laboratuar da var. Ayrıca okulumuzun öğrencileri ise işçi, emekçi ailelerin ve dar gelirli kişilerin çocuklarıdır.

LİSELİ GENÇLİK — En önemli sorunlarınız neler?

YANIT — Okulumuzun diğer okullardaki gibi, bir yığın akademik - demokratik sorunu var. Gerici ders kitaplarının okutulmasından tutun da, eğitim sisteminin gerici niteliğine uygun her sorun bizim okulumuz için de geçerli.

Gelelim okulumuza özgün sorunlara.

Okulumuzda ortaokulların yanısıra ilkokulların da eğitim görmesi, sınıfların oldukça kalabalık olmasına neden oluyor. Bunun yanısıra okulumuzun spor sahalarından gerektiği gibi yararlanılamıyor. Herşeyden önce, sistemli, düzenli bir spor çalışmasından sözedilemez. Laboratuarın kapısı yılda bir iki kez açılıyor. Bunun yanısıra laboratuarda yeterli araç - gereç bulunmuyor.

Okulumuzun su sorunu temizlik sorunu her yıl olduğu gibi bu yıl da varlığını sürdürüyor. Bu sorunların çözümü için gerekli çalışmalar yapılmıyor. Okul Koruma Derneği ve Okul Aile Birliği bu sorunlarla hiç ilgilenmiyor. Bunların yöneticileri velilerimizden aldıkları paraları acaba ne için kullanıyorlar merak ediyoruz? Velilerimizin dişinden tırnağından ayırıp verdikleri bu paralar ne güne duruyor? Bu paralarla okulumuza özgün bir yığın sorun; yakacak, su, temizlik vb... sorunlar çözümlenemez mi?.. Soruyoruz...

LİSELİ GENÇLİK — Peki sizler bu sorunlarınızın çözümü için neler yapmayı düşünüyorsunuz?

YANIT — Biz Safraköy Lisesi öğrencileri olarak bu sorunların çözümü için birşey yapamaz mıyız? Kuşkusuz yapabiliriz. Ancak nasıl?

Biz Safraköy Lisesi öğrencileri olarak sorunlarımızın çözümü için, istemlerimizin etrafında tek vücut, tek yürek, tek yumruk olabilmek için örgütlenmeliyiz. Tek tek, dağınık bir şekilde savaşılmaz. Bunun bilincindeyiz. Okulumuzdaki sorunlarımızın çözümü için tüm liseli arkadaşların eylem birliği şarttır.

LİSELİ GENÇLİK — Okulunuz mezunlarının üniversite giriş sınavındaki başarı durumu nedir?

YANIT — Kuşkusuz okulumuz da bugün gerici eğitimin dayattığı eleyici sistemden etkileniyor. Okulumuz mezunlarının çok az bir kısmının üniversiteye girmesinde bunu açık olarak görüyoruz. Okulumuzdaki ilk (kesin olmamakla birlikte), 30 - 40 kişilik mezunlardan 5 - 6 kişi, 50 - 60 kişilik ikinci mezunlardan 8 - 10 kişi, 90 - 100 kişilik üçüncü mezunlardan 16-18 kişi üniversiteye girmiştir.

Bu yıl da aynı sorunun devam edeceğine inanıyoruz. Çünkü bu sorun çözümlenmemiştir. Hiç olmazsa çözüm için tutarlı, somut, gerçekçi bir adım atılmamıştır.

LİSELİ GENÇLİK — Yanıtlarınız için teşekkürler. Size en sıcak dostluk duygularıyla başarılar dileriz.

Forum

«OKUL AİLE BİRLİKLERİ VE KORUMA DERNEKLERİ İŞLETİLMELİDİR»

MEHMET BEYAZIT LİSESİ OKUL KORUMA DERNEĞİ YÖNETİCİSİ A. RIZA UÇAR

LİSELİ GENÇLİK — Sayın Ali Rıza Uçar, sizce Okul Koruma Derneklerinin durumu nedir? Bu konuda bir Okul Koruma Derneği yöneticisi olarak okulunuzda yaptığınız çalışmalar hakkında bilgi verir misiniz?

OKUL AİLE BİRLİKLERİ VE KORUMA DERNEKLERİ

Okul Aile Birliği yönetmeliğinin 1. maddesinde; **«İlk ortaokullarda, liselerde, bu derecede bulunan diğer bütün okullarda birer Okul Aile Birliği kurulur»** şeklinde yer alan Okul Aile Birlikleri ve yine aynı yönetmeliğin 3. maddesinde; **«Okul Aile Birlikleri esas itibariyle eğitim ve öğretim meseleleriyle ilgili okuliçi bir kurumdur. Yerine göre öğrencilerle, ana - babalar ve çevreye sosyal yardım ve hizmetlerde bulunma veya okulun ufak tefek eksikliklerini giderme de birliklerin gözönünde tutacağı hedeflerdendir. Bu hedefler, ayrıca kurulması gereken Okul ve Öğrenci Koruma Dernekleri ile de gerçekleştirilir»** diye yer alan Okul ve Öğrenci Koruma Dernnekleri bugün demokratik bir işlerlikten uzaktır.

Koruma Dernekleri 1630 sayılı dernekler yasasına uygun olarak çalışır. Okul Aile Birlikleri ise kendi özel yönetmeliğine bağlı olarak çalışır ve bu yönetmeliğin 7. maddesinde belirtildiği gibi **«okulun bütün öğretmenleri, öğrencileri, ana - babalar veya veliler, Okul Aile Birliğinin doğal üyesidir.»**

Ancak bu örgütlerin genellikle her öğrenim yılının ilk aylarında yapılan kongreleri, oldu bittiye getirilerk, yönetime hep aynı nitelikte kişiler seçilmektedir. Velilerimizden toplanan paralar çarçur edilmekte, birkaç göstermelik işin dışında okul ve öğrenci sorunlarının çözümü için hiçbir şey yapılmamaktadır. Öğrenim yılı başında çeşitli zorlamalarla velilerimizden toplanan paralar bu örgütlerin yönetimine getirilen üç beş ensesi kalının ve gerici okul yöneticisinin ceplerine indirilmekte. Öğrencilerin dirimsel istemlerine, sorunlarına ise hiç kulak asılmamaktadır.

Oysa ki bu örgütlerin; okul yaşamının demokratikleştirilmesi açısından önemli işlevleri vardır, olmalıdır. Öğrencilerin birçok akademik - demokratik sorununun (ısınma, beslenme, araç - gereç, daha iyi eğitim ve öğretim yapabilme koşullarının yaratılması gibi sorunların) çözümüne yönelik çalışmalar en somut çalışma alanlarıdır. Ayrıca, gerici - faşist yöneticiler tarafından öğrenciler üzerinde uygulanan anti - demokratik baskılara son verilmesi, faşist saldırılara karşı can güvenliğinin sağlanması, sorunlarının çözümünde Okul Aile Birlikleri, Okul ve Öğrenci Koruma Dernekleri —pasif ya da gerici okul yönetimlerine karşı— aktif bir demokratik baskı unsuru olmak durumundadır.

A. RIZA UÇAR — Okul Koruma dernekleri, okul yönetimiyle ortaklaşa, çevre halkının desteği ve mali yardımlarıyla, okulun her türlü önlem ve gereksinimleri karşılanabilen bir kuruluştur. Amaçlarına inecek olursak; okulun çatısındaki su akan delikten tut, çocuklarımızın okul bahçesinden çıkışına kadar sorumludur ve yardım etmesi gerekir. Örnek olarak; okulun suyu akmıyorsa veya deposu yoksa, Milli Eğitim Bakanlığı'na yazılan bir istek yazısı aylarca, hatta yıllarca sonra cevaplanır. Ama, halkın desteğini alan Okul Koruma Dernekleri (OKD) bunu anında yapabilirler.

Koruma Derneği olarak, ilk işimiz 1977'nin son aylarında tüm velilerle bir toplantı yaparak, can güvenliği ve öğrenim özgürlüğü sorununu konuşmak oldu. Veliler tarafından çok ilgi gördü. Bazı kararlar aldık ve bu kararlarımıza öneri ve dileklerimizi de ekleyerek okul yönetimine her türlü yardım garantisini de beraber bildirdik.

Yazık ki ülkemizde okul gereksinimlerine gereği kadar ilgi gösterilmiyor. Hele hele Anadolu okullarında araç - gereç şöyle dursun, öğretmen bulunmuyor. Örneğin 1200 mevcutlu olan İmralı Lisesi'nde (Sivas) 1977/78 öğretim yılında 3 öğretmen bulunuyordu. Bu gibi sorunların çözümünde de Okul Koruma Dernekleri'ne önemli görevler düşmektedir.

LİSELİ GENÇLİK — Ali Rıza Uçar, verdiğiniz bilgiler için teşekkür eder, yeni ders yılındaki çalışmalarınızda başarılar dileriz.

A. RIZA UÇAR — Ben de size teşekkür ederim.

10 OKUL UÇUYOR !

Uluslararası tekeller, silah şirketleri, kendilerine NATO aracılığıyla bağladıkları ülkelerin bugüne kadar savaş ve silahlanma için ayırdıkları 1.721 milyar doları kasalarına doldurdular.

Türkiye, 1952 yılında gerici Bayar ve Menderes hükümetleri zamanında NATO'ya kıskıvrak bağlandı. Memleket toprakları, emperyalizmin kâr ve çıkarlarını koruyan bu saldırgan savaş aygıtına peşkeş çekildi. 35 milyon metrekare babaocağı toprağı tam 101 tane atom başlıklı Amerikan ve NATO üssü işgal etti.

Yirmi yılı aşkın bir süredir, değişik işbirlikçi hükümetler, halkımızın 300 milyar liradan fazla parasını NATO'ya çarçur ettirdiler. Küçük bir kıvılcım sonucu çıkabilecek bir atom savaşında, en az 6 milyon insanımızı ölümle yüzyüze bıraktılar.

Kişi başına düşen ulusal geliri tüm NATO ülkelerinin binde altısı olan Türkiye, toplam NATO askerlerinin binde 82'sini besliyor.

Hâlâ 4 bin köyümüzde okul yokken, 13 bin köy okulu tek dersaneliyken, halkımızın yüzde 45'i, kadınların yüzde 65'i okuma yazma bile bilmezken, sözde milli savunma harcamaları her yıl eğitim ve sağlık bütçelerinin toplamından fazla olagelmiştir.

Financial Times adlı bir gazetenin Ankara'dan verdiği bir habere göre, Türkiye Amerikan lisansıyla İtalya'da yapılan F—104 savaş uçaklarından 18 tane ısmarladı. Ayrıca Amerika'dan 40 tane daha Fantom uçağı alınacak. Bu uçakların tanesi 84 milyon lira.

EMPERYALİZM SİLAHLANMA DEMEKTİR

Bugün Amerika, İngiltere, Fransa, Federal Almanya, Japonya gibi emperyalist ülke-

lerde 50 milyon kişi doğrudan ya da dolaylı olarak askeri amaçlı işlerde çalışıyor. Bu ülkelerde bütün bilim adamları ve mühendislerin bir çeyreği askeri alanlarda görevli. Askeri «araştırma»lara 25 milyar dolar harcanırken, tıbbi araştırma için ayrılan para 4 milyar doları bulmuyor bile.

Bu savaş ve yıkım araçlarının tehlikesini zihinlerde canlandırabilmek için bir tek rakam vermek yeter: Bugün dünyada insan başına düşen patlayıcı madde ve bomba miktarı 15 ile 30 ton arasındadır!

Baş emperyalist Amerika Birleşik Devletleri, iki Dünya savaşında askeri amaçlarla 281.4 milyar dolar harcadı. Amerika'nın son beş yıldaki askeri harcamaları ise 400 milyar dolar.

Amerikan askeri bütçesi, 1972'de 76 milyar 400 milyon, 1973'de 81 milyar 100 milyon, 1974'de 87 milyar 700 milyon dolara çıkarıldı.

Amerikan ordusunun bir çeyreği, 561 bin kişi, ülke dışındadır. 1920'lerde üç yabancı ülkede Amerikan askeri vardı. Bu sayı İkinci Dünya Savaşı'nda 39'a yükseldi. Bugün 64 ülkede Amerikan askeri bulunuyor.

Bir tek Vietnamlıyı öldürmek için 50 bin dolar harcayan Amerikan devleti, kendi ülkesinde yaşlı vatandaşlara, emeklilere 53 dolar aylığı çok görüyor. Amerika'da 6 milyondan fazla insan işsiz. 26 milyon Amerikalı sefalet içinde yaşıyor.

Ama yine Amerika'da, emperyalist tekellerin sözcüsü Carter yeni, dev bir bombanın, Nötron Bombası'nın çığırtkanlığını yapıyor. Geçtiğimiz günlerde, Nötron Bombasının parçalarının yapımına başlanması, bu iş için 200 milyon dolar ayrılması için ABD Savunma Bakanlığı'na talimat veriyor.

NİYE BÜTÜN BUNLAR?

Emperyalizmin bütün amacı, halkların barış, demokrasi, ilerleme ve sosyalizm savaşımını boğmaktır. Bütün bu savaşlar, bu tepeden tırnağa silahlanma, başta sosyalist ülkeler olmak üzere, ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımı veren halklara, kapitalist ülkelerdeki işçi sınıfı ve demokrasi hareketine yöneltilmiştir.

EMPERYALİZM SAVAŞ, HALKLAR BARIŞ İSTİYOR!

Bütün sosyalist ülkeler, Birleşmiş Milletler'e üye devletlerin ezici çoğunluğu tüm dünyada barışın sağlanması için yılmadan uğraşıyor.

Bir savaş aracı kaça patlıyor?

Silâhın cinsi	[illegible]	[illegible]
1 uçak gemisi	55 mill.	545 mill.
1 destroyer	8.7 mill.	200 mill.
1 denizaltı	4.7 mill.	200 mill.
1 bomba uçağı	218,000	35 mill.
1 savaş uçağı	54,000	15 mill.
1 tüfek	31	150

Sovyetler Birliği, yıllardır NATO'nun, Varşova Paktı'nın karşılıklı kaldırılmasını, Akdeniz'den 6. Filo'nun, tüm yabancı savaş gemilerinin çekilmesini istiyor. NATO ve Amerika buna yanaşmıyor. Sovyetler Birliği bu yolda ilk adım olarak Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyi üyesi beş büyük devletin askeri harcamalarında yüzde 10 indirim yapılmasını, bu miktarın gelişmekte olan ülkelere verilmesini öneriyor.

Emperyalizmin böylesi savaş kundakçılığına karşı, halklar kalıcı bir dünya barışı için savaşım veriyor.

Amerika yıllardır bu olumlu önerileri reddetti.

Ama dünyada güçler dengesi değişiyor. Emperyalizmin bunalımı gittikçe derinleşiyor. Barış savaşımı, bütün dünyada yığınları her geçen gün biraz daha kavrıyor, sarıyor.

Ve inanıyor ve biliyoruz ki; UTKU, BARIŞTAN YANA OLANLARINDIR!

Ve Türkiye İşçi Sınıfının militan evladı, ozan Nâzım Hikmet'in şu dizelerine kulak veriyoruz.

Dünya Savaşı : I
Dünya Savaşı : II
14'den 18'e 39'dan 45'e 10
yıl 54 milyon ölü
49 milyon sakat

....
Yeryüzünde yuvarlak
hesap ve şimdilik 2,5
milyarız
% 80'imiz aç
dişlerimiz dökülüyor
dişetlerimiz yara içinde
ölü derilerimiz çatlak
hele çocuklarımız
sallanan koca kafaları
kırış kırış yüzlerinde
kederli iri gözleriyle
ve eğri büğrü incecik
bacakları üstünde
karınları davul gibi
....
Atomlu atomsuz silahsızlansak bütün iklimlerde
ve insanca işlesek yeryüzü
nimetlerini
çoğaltsak onları 1/4
kazırdık açlığın kökünü
3ayda
dişlerimiz dökülmez olur
kanamaz dişetlerimiz
hele çocuklarımız
keder silinir gözlerinden
eğri büğrü bacakları
doğrulur
iner şiş karınları

Doğudan...

IRKÇI, ŞOVEN PROPAGANDA VE TOPLU KIRIM PROVALARI

Ezilen ulus üzerindeki baskı ve ayrım, yıllardan beri işbirlikçi iktidarların resmi politikası haline gelmiştir. Özellikle Doğu ve Güneydoğu bölgelerinde yaşayan halk ve onun genç kuşağı tam anlamıyla; sefaletin, yoksulluğun, eğitimsizliğin pençesine terkedilmiştir. Başlarını sokacak bir göz evden yoksun olan bu insanlar, mağaraları andıran toprak damlarda barınmaya çalışıyorlar. Yakacak yok, giyecek yok, yarı aç yarı tok büyük toprak ağalarının, beylerin zulmü altında inim inim inliyorlar. Bölgesel dengesizlik, yol, su, elektrik, sağlık, okul, iş olanaklarına bakıldığında, Doğu tüm çıplaklığıyla, çarpıcı gerçekleriyle gözler önünde.

Ezilen ulusun yaşam koşulları böylesine ağırken Kürt toprak beyleri, Kinyas ağalar, Ferit ağalar, Kâmran ağalar, işbirlikçi - gerici büyük burjuvaziyle bütünleşen erklerini daha da sağlamlaştırmak için çok yönlü oyunlar tezgâhlıyorlar. Sivas'ta, Elazığ'da, Kars'ta, Malatya'da kanlı provokasyonlarla, mezhep kışkırtıcılığıyla, çatışmalarla, bir iç savaş ortamı yaratmaya çalışıyorlar.

Diğer yandan tekelci basın kiralık kalemşörleri yoluyla azgın bir şovenist propagandayı veryansın ediyor. Kin, düşmanlık, nefret tohumları ekerek kardeş halklar arasında «bölücülük» yapıyor. Bu yolda büyük burjuvazi elindeki tüm olanaklarla, kitle iletişim araçlarıyla saldırıyor. Elinden geleni ardına koymuyor.

Gerici güçlerin ulusal kurtuluştan beri süregelen, zora dayalı özümseme politikası yaşamın her alanında ve özellikle yürürlükteki eğitim sisteminde açıkca kendini gösteriyor. Ezilen ulus ortaöğrenim gençliği kendi ana dilinde eğitim yapmaktan yoksun bırakılıyor. İşbirlikçi - gerici güçler, holdingci patronlar, gözleri dönmüş, azgınlaşan bir şovenizmle, altına kendi hükümetlerinin de imza koyduğu uluslararası anlaşmaları açıkça çiğniyor. Birleşmiş Milletler Anayasası'nda yer alan, yine kendilerinin de altına imzayı bastığı **«dillerin eşitliği ve ulusal kültürün özgürce gelişimi, ulusların kendi yazgılarını kendilerinin belirleme haklarının tanınması»** yolundaki karar açıktan açığa hiçe sayılıyor. İnsan Hakları Bildirgesi rafa kaldırılıyor. Ve tüm bu uygulamalar, zora dayalı özümseme politikası, ana dilde öğrenim görememe olgusu; ezen ve ezilen ulus ortaöğrenim gençliğine gerici ders kitapları yoluyla, yasal, doğal şeyler olarak gösterilmektedir. Böylesi şoven, ırkçı uygulamaları bizlere daha genç yaşta alıştırmaya, kabul ettirmeye çalışıyorlar.

Şovenist, ırkçı, militarist güçler ezilen ulus üzerindeki kanlı planlarını, karanlık amaçlarını gizleme gereği bile duymuyorlar. Geçtiğimiz aylarda Hakkari'de yapılan KANATLI-78 tatbikatı bunun en somut örneği. Tatbikatta yöre halkının ulusal giysilerini giyen temsili «düşman kuvvetler»e karşı verilen savaşla, 80'lik ninelerden, gencecik insanlara, bebelere degin bir köy halkının nasıl 5 dakikada yok edilebileceği halka gösteriliyor. Açıkça; «ayağınızı denk alın, yoksa böyle yaparız» diye gözdağı veriliyor.

Kardeş halkların ortaöğrenim gençliği arasına düşmanlık tohumları atan egemen güçler bununla da yetinmiyor. Her türden bozguncu, sekter, ayrılıkçı, milliyetçi akımları seferber ederek kendisine yönelebilecek savaşım birliğini dağıtmaya, bölmeye çalışıyor. Fakat Türkiye ilerici ortaöğrenim gençliği **«uluslar ve diller için en mükemmel, en tutarlı ve sürekli bir hak eşitliğinden»** yana, **«her türlü ulusal ayrıcalığın ve her türlü hak eşitsizliğinin reddedilmesi»** ilkesinin yol göstericiliğinde, ayrılıkçı, gerici tezlerle kafa bulandırmaya çalışan, gerici - faşist egemen güçlerin ekmeğine yağ süren gerici tezleri kendine bayrak yapmış her türden sapık akımlara karşı savaşı, ulusal baskı ve ayrıcalığa karşı savaşla birleştiriyor. İşçi sınıfı ve tüm ulusal demokratik güçlerin eylem ve cephe birliği içindeki yerini alıyor. Halktan yana ulusal demokratik eğitim için verilen savaşta ezen ve ezilen ulus ortaöğrenim gençliğinin, liselilerinin savaşım birliğini, örgütsel birliğini vurguluyor. Bunu işçi sınıfının savaş yolunda yaşama geçiriyor.

KASIM'DAN

1 Kasım Saltanat kaldırıldı (1922).

3 Kasım Hasanağa Tütün Deposu Grevi (1909) ● Tanzimat Fermanı okundu (1939) ● Latin harfleri kabul edildi (1928)

6 Kasım Boğazlar boşaltıldı — İngiliz işgali (1918)

7 Kasım Ekim Devrimi (1917)

9 Kasım Alman Burjuva Demokratik Devrimi (1918)

10 Kasım Mustafa Kemal öldü (1938) ● Uluslararası Gençlik Günü

11 Kasım Şikago işçi gösterisi ve genel grev önderlerinin idam edilişi (1887)

14 Kasım Hegel öldü (1831)

16 Kasım Vahdettin bir İngiliz gemisiyle kaçtı (1922) ● Dünya Barış Konseyi kuruldu (1950)

17 Kasım Uluslararası Üniversite Öğrencileri Günü

23 Kasım Babeuf doğdu (1760) ● Danıştay yeniden kuruldu (1925)

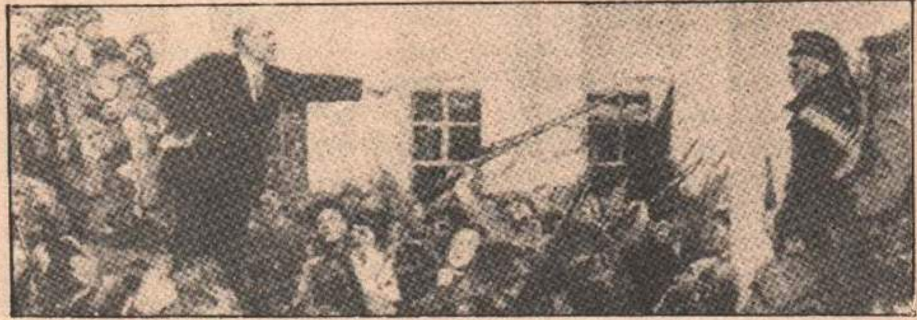
25 Kasım Haliç Tersanesi Grevi (1880)

26 Kasım Moğolistan Halk Cumhuriyeti kuruldu (1924)

27 Kasım Mustafa Kemal Ankara'ya vardı (1919)

28 Kasım Engels doğdu (1820)

GÜNEŞLİ DÜNYA 61 YAŞINDA!

Oktobr... Devrim... Sosyalizm... Lenin... İlerici insanlık bu sözcüklerden sınıflı toplumlar tarihine vurulan ilk öldürücü darbeyi anlıyor. Ezilenlerin, sömürülenlerin işçi sınıfı öncülüğünde verilen savaşımlarının utkusu somutlanıyor, bu sözcüklerde. 1917 Ekim'inde (Yeni takvime göre Kasım) Lenin'in önderliğindeki Bolşevik işçi sınıfı partisi ve bağlaşıklarının verdiği haklı savaş sonucu gezegenimizde ilk olarak kapitalist sömürüye son verildi. İşçi sınıfının bilimsel öğretisi somut olarak yaşama geçirildi. Kapitalizmden sosyalizme geçiş çağı başladı.

Ülkemizin büyük komşusundan yükselen bu yeni güneş, tüm ezilen dünya halklarını olduğu gibi Türkiye halkını da aydınlattı. Türkiye işçi ve köylüleri, ülkemiz halkları emperyalist salgıncılara karşı ilk ulusal kurtuluş destanını bu aydınlık yolda başlattı. Bu savaşta yine Sovyet işçi ve köylülerinin, halklarının uzanan dost ellerini gördü. Bugün de halkımızın verdiği ulusal ve sosyal kurtuluş savaşımı yine sarsılmaz bir dostlukla kenetlenmiş olarak bu aydınlık yolda gelişiyor.

ÖLÜMÜNÜN 40. YILINDA MUSTAFA KEMAL

Emperyalist salgıncılara ve onların yerli işbrlikçilerine karşı Türkiye işçi sınıfının, köylülerinin, emekçi halkının verdiği ulusal kurtuluş savaşının önderi Mustafa Kemal'in 40. ölüm yıldönümü 10 Kasım 1978... Bu günün, aynı zamanda diğer önemli bir günle, 7 Kasım 1917 Büyük Oktobr Devrimi'nin 61. yıldönümü ile aynı ay içinde olması nedeniyle, Mustafa Kemal'in Türkiye - Sovyetler Birliği ilişkileri üzerine görüşlerini veriyoruz.

Sovyet - Türkiye dostluğunun daha da güçlenmesi ve Türkiye halkının haklı savaşının dünyadaki ilerici güçler tarafından desteklenmesi, Türkiye'nin bağımsızlığını kazanmasında birinci derecede rol oynadı. Bu dostluk konusunda şöyle diyordu Mustafa Kemal:

«Yeni Türkiye'nin İngiliz - Fransız ve Yunan müdahalecileri karşısında kazandığı zafer, eğer Rusya'nın desteği olmasaydı ölçülemeyecek kadar büyük kurbanlara mal olur, ya da hiç olmazdı. Ve eğer ulusumuz bu yardımı unutursa büyük bir suç işlemiş sayılır.» (a.g.e., sayfa: 76)

DERS KİTAPLARIMIZI BÖYLE DÜZELTELİM

MİLLİ GÜVENLİK BİLGİSİ

«Türkiye'de anayasaya aykırı ve memleket çıkarlarına ters düşen bazı akımlar mevcuttur... ...Türkiye'nin sahip bulunduğu jeopolitik değer ve yukarıda sıralanan etkenlerin alacağı şekil karşısında, sınır komşusu bulunduğumuz memleketlerle Türkiye arasında zaman zaman uyuşmazlık konuları çıkabileceği ve bunun bir tehdit unsuru halinde gelişebileceği unutulmamalıdır...» (Sayfa: 13)

Anayasa ve yurt çıkarlarına ters düşen akımların başında FAŞIZM gelir. Faşizm, tekelci sermayenin en gerici, en sömürgen, en şoven, en azılı kesimlerinin açık baskıcı diktatörlüğüdür. Ülkemizdeki faşizm tehlikesinin kaynağı da işbirlikçi tekelci sermaye ve onun bağımlı olduğu emperyalizmdir. Emperyalizm yurt içinde faşizm tehlikesini diri tutmaya çalışırken, bir yandan da NATO'lar, CENTO'lar, ikili anlaşmalar, İMF'ler, sözde yardımlar, krediler yoluyla Türkiye'nin bağımlılığını pekiştirmek istemekte, sosyalist ülkelerle, komşu kardeş halklarla dostluğumuzun bozulması özlemi duymakta, savaş kışkırtıcılığı yapmaktadır. Yurdumuzda Amerikan üslerinin varlığı da, güvenliğimize yönelik bir başka tehdittir.

SOSYOLOJİ

«Sosyal sınıf: servet, eğitim, kültür, iş, hayat tarzı, sosyal itibar gibi çeşitli özellikler yönünden esaslı şekilde birbirine benzeyen ve bu özellikleriyle bir birlik halinde görülen insanların meydana getirdiği bir bütündür.» (Sayfa: 21)

«Toplumsal üretimin tarihsel olarak belirlenmiş bir sistem içindeki yerleriyle birbirinden ayrılan; üretim araçları karşısında, çoğu zaman yasayla belirlenen ve saptanan ilişkileri bulunan; çalışmanın toplumsal örgütlenmesinde kendilerine özgü rolleri olan; böylece de, toplumsal maddi zenginlikten kendilerine özgü büyüklükte pay alan geniş insan gruplarına TOPLUMSAL SINIFLAR denir.» (Lenin).

Her toplumsal sınıfın varlık, eğitim, kültür, yaşam biçimi gibi kendine özgü çeşitli özellikleri vardır; ancak belirleyici olan, bu sınıfların üretim araçları karşısındaki konumlarıdır.

Yaşadığımız kapitalist toplumun temel sınıfları, üretim araçlarını elinde bulunduran burjuvazi ve yaşamak için emeğini burjuvaziye satmak zorunda olan proletarya (işçi sınıfı) dır.

«b) Etkin (aktif) Kalabalıklar: Bu çeşidin adi kalabalıktan farkı, iç ve dış kontrolden yoksun oluşudur. Etkin kalabalığı meydana getirenler bir şeyler yapmak için hazır durumda bulunurlar. Genellikle yıkıcı ve anti-sosyaldirler. Liderlerinin kolaylıkla etkisi altında kalırlar. Bir linç olayında veya bir kulübün ya da bir derneğin basılmasında yahut da bir isyan olayındaki kalabalık bu çeşit bir kalabalıktır.» (Sayfa: 22)

1 Mayıs Alanı'ndaki (Taksim), genel grevlerdeki, Nikaragua'da diktatör Somoza'ya, İran'da despot Şahlık rejimine karşı kurulan direniş barikatlarındaki kitleler etkin ve bilinçli kitlelere verilebilecek en güzel örneklerdendir.

Sıradan kalabalıklardan bilinçli ve örgütlü oluşlarıyla ayrılırlar. Yeni bir toplumu kurma savaşına öncülük ettikleri ölçüde önderlerine saygılı ve bağlıdırlar. Ancak etkin durumdaki her kalabalık aynı özellikleri göstermez. İtalyan halkının faşist diktatör Mussolini'yi linç edip, ayaklarından havaya asmasıyla, Menemen olayında gericilerin kışkırtmasına kapılan kimi kişilerin ilerici öğretmen Kubilay'ı linç edişi bir tutulamaz.

CUMHURİYET TARİHİ

«Musolini adlı bir sosyalist, İtalya'da faşizm denilen yeni bir yönetim kurdu. Faşist partisini memlekette egemen kılarak kendisi de diktatör oldu.» (Sayfa: 8)

Mussolini'nin anası koyu bir Katolik, babası ise bir sosyalistti. Kendisi de 1. Dünya Savaşı'nın ilk aylarına dek sosyalist basında yazılar yazdı, sosyalist eylemlerin örgütlenmesinde görev aldı. Ancak savaş sırasında tavır değiştirmeye başladı. 1914 güzünde Sosyalist Parti'den atıldı. Savaştan sonra güçlenen sosyalistlere karşı çıkışın öncülüğünü savaş yanlıları üstlendi. Bunlardan biri olan Mussolini, 23 Mart 1919'da, Sosyalist Parti'den atılışından 5 yıla yakın bir süre sonra ilk faşist savaş birliğini kurdu. Burjuvazi, çok geçmeden, işçilerin daha iyi yaşam koşulları için düzenledikleri eylemlere karşı faşistleri kullanabileceğini anladı. Böylece faşist hareket güçlenmeye başladı. Kitleleri kazanmak için özel girişimciliğe, burjuvaziye karşı çıkar gibi görünen faşistler, kısa sürede bu tutumlarını açıkça değiştirdiler, işçi eylemlerine karşı sert tavır aldılar. Kentleri yakıp yıktılar, ardarda cinayetler işlediler, kesintisiz terör estirdiler, tertipler düzenlediler.

Ekim ayında, Mussolini, 'Roma Üzerine Yürüyüş' tehtidini savurdu. 27/28 Ekim'deki hükümet değişikliğinden sonra sıkıyönetim ilan edilmesi ve Mussolini'nin tutuklanması kararlaştırıldı. Ancak kral sıkıyönetim kararını imzalamadı.

Ancak 28 Ekim günü öğleden sonra, Confindustria, Confagricoltura, Associazione Bancaria (Bankalar Birliği) ve çeşitli sanayi kesimleri, yalnızca «Mussolini'nin çözümü»nü onaylayacaklarını bildirdiler. Ertesi gün kralın bir telgrafı, Mussolini'yi iktidarı almaya, Roma'ya çağırıyordu.

TERİMLER... KAVRAMLAR...

DEMOKRASİ

Demokrasinin Sınıfsal Özü

Burjuva ideologları, propagandacıları, demokrasi kavramını sürekli bozmuş ve çarpıtmıştır. «Batı Demokrasisi», «popüler», «ilerici», «açık» ve hatta «devrimci» olarak tanımlanmıştır. Bu propagandacılar «Batı tipi» demokrasiyi («çoğulcu demokrasi», «partiler demokrasisi», «uzlaşma demokrasisi» vb...) destekleyen bir teori kalabalığı düzmüş ve devreye sokmuşlar, onun sınıfsal özünü boşaltıp soyut bir kavram şekline dönüştürmeye çalışmışlardır.

Oysa ki demokrasi, soyut bir kavram değil, tersine her zaman sınıfsal bir kavram olagelmiştir. Çünkü demokrasi, bir sınıfın elinde sınıfsal karşıtlarını baskı altında tutma aracıdır. İşçi sınıfının bilimi ilk kez hiçbir zaman genel anlamda bir demokrasi, saf demokrasi olmadığını, demokrasinin yalnızca kaçınılmaz olarak birbiriyle yer değiştiren tarihi tipleri (köleci, feodal, burjuva, sosyalist) olduğunu gösterdi. Demokrasinin, halkın, ya da çoğunluğun soyut egemenliği değil, bir devlet biçimi olduğunu Lenin şöyle açıklıyor: «Hayır, demokrasi azınlığın çoğunluğa tabi olmasıyla aynı değildir. Demokrasi azınlığın çoğunluğa tabi olduğunu kabul eden bir devlet biçimidir..» (Toplu Eserler, C: 25, S: 456).

Burjuva Demokrasisi

Kapitalist toplumda burjuva demokrasisi, yalnızca egemen kapitalist sınıflar için demokrasi demektir. Erki elinde bulunduran elit bir zümre için demokrasi vardır. Ancak burjuva demokrasisini incelerken, çelişkilerle dolu olduğunu görebiliriz. Onun iki yönünü birbirinden ayırmak gerekir. Burjuva demokrasisinin bir taraftan, ortaçağın siyasal baskılarıyla karşılaştırıldığında tarihsel olarak ilerici yönü; öte yandan sınıfsal sınırları ve biçimciliği vardır. «En uygun koşullarda gelişmesi koşuluyla, kapitalist toplumda az çok tam demokrasi vardır. Ancak bu demokrasi her zaman kapitalist sömürü tarafından konulan dar sınırlar içine hapsedilmiştir ve bunun sonucu olarak her zaman azınlık için, yalnızca belirli sınıflar için, yalnızca zengin olan için vardır...» (Lenin; New age Supplement, September, 3, 1972, S: 22)

(arkası var)

DEVLET

(Geçen sayıdan devam)

Proletarya Diktatörlüğü Devletinden Bütün Halkın Devletine

Daha önce gördüğümüz gibi, proletarya diktatörlüğü Devleti, kapitalizmden sosyalizme geçiş devresinin, Devlet biçimidir.

Devlet iktidarından en geniş biçimde yararlanan işçi sınıfı, evrensel önemdeki bu tarihsel görevini başarı ile yerine getirdi: Birçok sosyalist ülkede sosyalizm, bütünüyle ve kesinlikle zafere ulaştı. Bu yüzden bu ülkeler için proletarya diktatörlüğü varoluş nedenini yitirdi. «İşçi sınıfı, tarihte iktidarını sonsuza dek sürdürmeyi amaçlamayan tek sınıftır.»

Proletarya Diktatörlüğü, tarihsel olarak geçicidir. Sosyalizm bir kez tam ve kesin başarıya ulaştıktan sonra proletarya diktatörlüğü de kaybolur. İşçi sınıfı sosyalizmin zaferini sağladıktan sonra, kendi iradesiyle egemenliğine son verir ve kendi diktatörlüğü olan Devleti, bütün halkın Devleti durumuna dönüştürür.

Birçok sosyalist ülkede proletarya diktatörlüğü Devletinin, bütün halkın Devletine dönüşümü, insanlık tarihinde daha önce görülmemiş bir olaydır. Bugüne kadar Devlet, her zaman bir sınıfın sınırsız egemenliğinin aleti idi. Sosyalist ülkelerde ise, tarihte ilk kez olmak üzere, Devlet, artık herhangi bir sınıfın diktatörlüğü değil,, fakat bütün toplumun, halkın bütününün aleti olmuştur.

Bütün halkın örgütü olan devlet ise, sınıfsız topluma geçişle birlikte işlevini tamamlar. Gerekliliğini süreç içinde yitiren Devlet bir mum gibi eriyerek tarih sahnesinden çekilir.

ÖĞÜTLER... DÜŞÜNCELER...

Gençlik temsilcilerinin, (...) eski okullara saldırarak onların tıkabasa doldurma sistemini kullandıklarını iddia etmelerini sık sık duyunca, onlara eski okullarda iyi olanı almamız gerektiğini söylüyoruz. Gençlerin kafalarını onda - dokuzu yararsız, onda biri de çarpıtılmış muazzam miktarda bilgiyle doldurma sistemini almamalıyız. Bununla birlikte, bu, komünist sonuçlarla, yalnız komünist belgileri öğrenmekle yetinebiliriz demek değildir. Bu biçimde komünizmi yaratamazsınız. Ancak insanlığın yarattığı bütün hazinelerin bilgisiyle kafanızı zenginleştirdiğiniz zaman bir komünist olabilirsiniz.

V. İ. LENİN

ENDÜSTRİ-SANAT MESLEK LİSELERİNDE NE OLUYOR?

ADANA ENDÜSTRİ MESLEK LİSESİ ÖĞRENCİLERİ KONUŞUYOR

LİSELİ GENÇLİK — Adınızı ve hangi okulda okuduğunuzu öğrenebilir miyiz?

— Adım Mehmet Cuydur. Adana Endüstri Meslek Lisesi Metal İşleri Bölümü'nde okuyorum.

LİSELİ GENÇLİK — Mehmet arkadaş, bir endüstri meslek liseli olarak, gerek genel olarak ülkemiz için olsun, gerekse Adana için olsun; endüstri meslek liselerinde okuyan arkadaşlarımızın karşılaştığı sorunları ve kendi okulunuza özgün sorunları bize anlatır mısınız?

MEHMET CUYDUR — Biz meslek lisesi öğrencilerinin, yalnız Adana'da değil, tüm Türkiye'de karşımıza çıkan en yakıcı sorunlarınızdan biri çalışmarımızın büyük bir kısmını alan, yaptığımız, alınterimizin, çalışmalarımızın, çıkardığımız ürünlerin yine onun içinde yitip gittiği atelyelerle ilgilidir. Türkiye'deki bütün meslek liseli arkadaşlarımız gibi bizler de atelyelerde sigortasız, güvencesiz çalışırız tam üç öğrenim yılı boyunca

LİSELİ GENÇLİK — Mehmet arkadaş, bize, konuyla ilgili olarak okulunuzda yaşadığınız bir olayı anlatır mısınız?

MEHMET CUYDUR — Tabii, Üstelik anlatacağım olay, çok somut, canlı bir örnek. Geçen yıl okulumuz açıldıktan hemen sonra İsmet Toksöz arkadaşımız, Metal İşleri Bölümünün sıcak kısım atelyesinde demir tavlarken, bir parmağı tamamen yandı ve arkadaşımız daha öğrenim yılı yeni başlamışken, kızıl korların erittiği parmağını tedavi ettirememenin yılgınlığı içinde okulu bırakmak zorunda kaldı.

LİSELİ GENÇLİK — Mehmet arkadaş, verdiğiniz örnek gerçekten çok anlamlı. İsmet arkadaşın başına gelenlere biz de çok üzüldük. Ancak arkadaşımızın tedavi edilmesi, tekrar öğrenime devam etmesi olanaklı değil mi? Arkadaşımızın okula dönebilmesi için nasıl çalışmalar yaptınız?

MEHMET CUYDUR — Aslında arkadaşımızla dayanışma uğraşılarımızdan ö n c e böylesi acı durumların tekrarlanmaması için, yine de olduğu halde neler yapılması gerektiğini LİSELİ GENÇLİK sayfalarından tüm meslek liseli arkadaşlarıma; her zaman, herhangi birimizin başına gelen ve gelebilecek bu gibi kazalarla ilgili en somut istemlerimizi (Sağlık Ocağı, Sigorta hakkı tanınması gibi), en temel haklarımızı tanımayan yöneticilere, Milli Eğitim Bakanlığı'na duyurmak isterim.

İsmet arkadaşımıza gelince, bu yıl bizimle birlikte okula devam edebilecek.
Arkadaşımızın tedavisi için okul yönetimi dahil, hiçbir yerden yardım görmedik. Arkadaşımızı kendi aramızda oluşturduğumuz dayanışma fonunda topladığımız parayla tedavi ettirdik.

LİSELİ GENÇLİK — Liseli arkadaş, sizin adınızı ve okulunuzu öğrenebilir miyiz?

— İhsan Çapanoğlu. Adana Endüstri Meslek Lisesi öğrencisiyim.

LİSELİ GENÇLİK — İhsan arkadaş bize okulda ve okul dışında ne gibi güçlüklerle karşılaştığınızı anlatır mısınız?

İHSAN ÇAPANOĞLU — Herşeyden önce okulumuzda akademik-demokratik haklarını savunan, gerici yönetmeliğe karşı duran ilerici liselilerin üzerinde yogun bir baskı var. Gene bununla bağlı olarak okulumuzda faşist militanlar var. Bu yaz dönemindeki atelye çalışmalarımız sırasında, faşist atelye şefleri ÜGD'li faşistlere dökme bıçak yaptırdılar. Bu bıçaklar okuldaki ilerici arkadaşlara karşı kullanıldı. Bu bıçaklarla tehdit edildi, yaralandı arkadaşlarımız.

Ayrıca çıkar düşkünü atelye şefleri bizleri okul yönetmeliğine aykırı olarak kendi aldıkları çeşitli profesyonel siparişlerde işlerde çalıştırarak sırtımızdan haksız, adice kazançlar sağlıyorlar. Elektrik bölümü atelyesindeki malzemeleri sanki bir süs eşyasıymışcasına kullandırtmıyorlar.

Staj yapacak yer bulma sorunu ki, bu konuda okul yönetimi hiç yardımcı olmuyor desek yeridir. Ancak okul yardım etmese de biz staj yapacak bir yer bulup çalışmak zorundayız. Aksi halde 3. sınıfın sonunda diplomamızı vermezler. Bence bu sorunun ilginç yanı; yöneticilerin bizi sorumlu tuttukları halde hiç ilgilenmemeleri. Diyelim ki iş bulduk. Bulduk, bulduk ama, bulduğumuz işlerin hemen hiçbirisinde bize gerçekten teknik eğitim, pratik uygulama imkânları sağlanmıyor ki. Varsa ayak işleri, varsa gel - git işleri.
biz, staj süresince 20 gün (160 saat) çalışıyoruz. Ancak bize çalışmalarımızın karşılığı olarak tek bir lira ödenmiyor.

Ancak biz Adana Endüstri Meslek Liseliler tüm bu anti - demokratik baskı ve uygulamalara karşın haklarımızı almak için savaşımda kararlıyız.

Ortaokullu kardeşlerimizle

HAYDİ ÇOCUKLAR ELELE!

1979 Yılı Uluslararası Çocuk Yılı. Bu yıl Birleşmiş Milletler'e bğlı UNICEF (Çocuklara Yardım Fonu) tarafından Uluslararası Çocuk Yılı ilan edildi. Evet, bu yıl tüm dünya çocuklarının! Küçük kara elleriyle güneşi toprağın altından çoktan çıkaran Angola'lı çocukların! Beslenme sorunları olmayan, parasız öğrenim yapan, sağlıklı büyümeleri için tüm olanaklara sahip olan ve kendi yaşadıkları ülkelerin tek ayrıcalıklı kişileri olan Sovyet çocuklarının, Kübalı çocukların ve diğer sosyalist ülkelerdeki çocukların! Ama Dünyamızda hâlâ çocukların açlıktan, yoksulluktan öldüğü ülkeler de var. Bu yıl aynı zamanda Afrika'da her yıl açlıktan ölen ve vitaminsizlikten kör olan yüzbinlerce zenci kardeşimizin. Amerika'da zenci veya kızılderili oldukları için okula alınmayan yaşıtlarımızın. Güney Amerika'da, Şili'de ellerinde boş süt kaplarıyla sokaklarda dolaşan aç çocukların. Ve ülkemizde, daha sütün, şekerin, oyuncağın tadını bile bilmeyen Ali'nin, gecekonduları yıkıldığı için sokakta yatan Mehmet'in, 14 yaşında 50 bin liraya satılan Ayşe'nin ve soğuktan, bakımsızlıktan ölen ve 15 yaşına geldiği halde okuma - yazma bile bilmeyen binlerce Doğulu kardeşimizin bu yıl!

Peki, nedir bu yıldan istenen?

1979 Yılında «Evrensel Çocuk Hakları Bildirisini» oluşturan maddelerin tüm ülkelerde uygulanması için hükümetler uyarılacak, biz çocukların istekleri tüm dünyaya duyurulacak. En önemlisi bütün dünya çocuklarıyla birlikte, barış içinde, kardeşçe yaşanacak bir dünya isteğimiz hep bir ağızdan söyleneck. Tüm çocuklar koca koca tankların, savaş uçaklarının, atom ve Nötron bombalarının olmadığı, güneşli, güzel bir dünya isteyecekler. Yeni Hiroşima'lar olmasın, diyecekler.

Haydi çocuklar! Haydi; çocukların bu isteklerini hep bir ağızdan bağırmak için biz Türkiye'li ortaokullular da tüm Dünya çocuklarıyla, kardeşlerimizle elele verelim! HAYDİ!

"ÇOCUK GİBİ YAŞAMAK İSTİYORUZ"

(FARUK ASİLTÜRK — Safraköy Lisesi ortaokul bölümü 1. sınıf)

1979 yılında çocuk gibi yaşamak istiyoruz. Kapitalist ülkelerde binlerce çocuk aç kalıyor. Örneğin, bizim gibi. Benim bir abim var, çırak olarak çalışıyor. Sabahları saat altıbuçukta işe gidiyor ve saat onda eve geliyor. Çok az para alıyor. Motor kaldırıyor. Soğuk günlerde yerde çalışıyor. Benim abim gibi binlerce çocuk var. Biz de sömürünün olmadığı bir ülkede özgürce yaşamak istiyoruz. Sovyetler Birliği, Bulgaristan gibi sosyalist ülkelerdeki çocuklar gibi yaşamak istiyoruz.

UNICEF NEDİR?

UNICEF sözcüğü açık şekliyle vazılıp Türkçe'ye çevrildiğinde «Birleşmiş Milletler Çocuklara Yardım Fonu» anlamına gelir. Bu örgüt, dünya çocuklarının gereksinimlerini karşılamak amacıyla kurulmuştur ve Birleşmiş Milletler'e bağlıdır. Birçok ülkede temsilcilikleri vardır. Bu temsilcilikler aracılığıyla değişik ülkelerdeki çocukların durumlarını inceler ve çocuk sorunlarının olduğu ülkelerin hükümetlerini, bunların çözümlenmesi yolunda uyarır. Ülkemizde de 1954 yılında UNICEF temsilciliği kurulmuştur.

BU KİTABI OKUDUNUZ MU?

ŞİLİ'DE NE OLDU?

Güney Amerika'da güzel, şirin bir ülke Şili.

Şili'deki bir avuç sömürücü diğer büyük sömürücü şirketler göz diktiler çocukların sütüne. Göz koydular Şili halkının malı olan yeraltı zenginliklerine. Ve silahla, bombayla, ve tankla, orduyla saldırdılar Şili halkına, 11 Eylül 1973'de...

«O günden sonra, süt bir daha dağıtılmadı. Böylece çocuklar Şili'de pek çok şeyin değiştiğini iyice kavradılar.»

Elimizdeki kitap, «Şili'de Neler Oldu?», bize ülkenin, çocukların mutlu olduğu dönemi anlatıyor.

Ortaokullu kardeşler, Gözlem Yayınları Çocuk Aşama Dizisi'nden çıkan bu öğretici kitabı siz de okuyun ve tüm arkadaşlarınıza verin, söyleyin, okusunlar. Kitabın fiyatı: 20 lira.

İLERİCİ LİSELİLER DERNEĞİ (İLD) GENEL SEKRETERİ EMİN YILMAZ

İLD 1 YAŞINDA

İLD ortaöğrenim gençliğinin alınteri, emeği, özverisi ile kuruldu. NATO'cuların, İMF'cilerin, her türlü gerici - faşist salgıncıların, kanlı, bombalı saldırılarını artırdığı, egemen sınıfların ülkeyi artık eskisi gibi yonetmede güçlük çektiği, faşist çeteleri halkın, gençliğin üzerine saldığı, faşist tırmanışı hızlandırdığı günlerde; «Yolumuz işçi sınıfının yoludur» ilkesine sıkı sıkı sarılan Türkiye ortaöğrenim gençliğinn direşken örgütü olarak kuruldu. Zorlu günlerdi, MC'nin; halkımızın, gençliğin, demokrasi güçlerinin ensesinde boza pişirdiği, baskıların, yolsuzlukların, faşist terörün hızlanma sürecinin arttığı, ülkemizin karanlık dönemlerinden biriydi. İLD, gözlerini işte böylesi zor günlerde açtı. Yeşerdi, filiz oldu, boy attı. Bugüne gelene dek üzerinden saldırı, baskı hiç eksik olmadı. Ama saldırıları göğüsledi, boşa çıkardı, direndi.

İLD. kurulduğu ilk günlerde, ortaöğrenim gençliğinin akademik demokratik istemlerini haykırdı. Sorunların çözümü, istemlerin alınması için savaş yolunu gösterdi. İLD, bu yolda işçi sınıfının biliminden, çetin savaş yolundan esinlendi, esinleniyor. İLD'nin bu gür sesine yurdun dört bir yanından, ortaöğrenim gençliğinden sesler katıldı. Artık, ortaöğrenim gençliği sorunlarının çözümü için örgütlü savaşımın bilincine eriyor. Dört elle sarılıyor haklarına. Liseli gençlik. İLD saflarında yerini alıyor. Bu savaşta dostu, düşmanı daha iyi tanıyor. Örgütünü, İLD'yi gözbebeği gibi koruyor, güçlendiriyor. Her geçen gün yurdun dört bir yanında şubeler açılıyor. Genç filiz, ağaç oluyor. Çiçek açıyor. Ancak İLD üzerinde oynanmak istenen oyunlar son bulmuyor. Baskı eksik olmuyor. Kurulduğu ilk günlerde İLD en yiğit üyelerini, Nevzat Bulut'ları, Sinan Hepşenleri; Nejat Gökpınar'ları, toprağa verdi. İLD'nin işçi sınıfı yolunda karanlıkları yırtan meşalesi egemen güçleri korkuttu. İLD'yi 3 ay süre ile kapattılar. «Kapanırsa dağılır, yokolur», sandılar. Sökmedi. İLD durdurulamadı. Engeller teker teker aşıldı, aşılıyor. İLD üzerindeki baskılar sürüyor. Özellikle gericilerin - faşistlerin terörist hareketlerini yoğunlaştırdığı, gizli - açık faşist örgütlerin bombalı provokasyonlarını artırdığı, sıkıyönetim çığırtkanlığı yaptıkları, faşist dikta özlemi ile yandıkları bu günlerde Hitler özentisi Türkeş'in faşist zorba cellatları tarafından İLD üyesi Aytekin Taş öldürüldü. İLD İstanbul Kadıköy Şubesi tahrip gücü yüksek bir bombayla havaya uçuruldu. 5'i ağır 20 gencecik İLD üyesi yaralandı. Bu, oynanmak istenen oyunların, baskıların son bulmadığının kanıtıdır.

Saldırı çok yönlüdür. Sınıf savaşımı kıran kırana gidiyor. Sınıfsal ayrışma süreci hızlıdır. Bu süreç içinde toplumsal güçler arasında soyutlanıp, dışa düşen, başta işçi sınıfımızdan güçlü bir tekme yiyen karşı - devrimci Maocular, bellerini doğrultmak için ne yapacaklarını şaşırdılar. Eylemlerinin, saldırılarının sivri ucunu ilerici, yurtsever güçlere, liseli gençlere yönelttiler. Her soydan, her boydan «devrimci» maskeli bozguncular ağız birliği ediyor. Eylem birliği ediyor. İLD'ye karşı sarmaş - dolaş yumak oluyor. Her türden gericisi, bozguncusu kolkola girip balyoz olmaya çalışıyorlar. Onlar; «İLD daha ilk kurulduğu günden beri ortaöğrenim gençliğinin akademik - demokratik savaşımının dışına düştü. Ortaöğrenim gençliğinin merkezi yığın örgütü yoktur» diyorlar. Ondan sonra da, daha İLD kurulmadan önce ilerici liselilerin gösterdiği savaş yolunu, somut çözüm ve örgütlenme hedeflerini, birim örgütlenme yolunda eğitsel kol çalışmaları ve Öğrenci Birlikleri için savaşımı, bugün dillerinden eksik etmiyorlar. Bunlar korkuyorlar. Ama korku ecele çare değil.

İLD böylesi zor. böylesi çetin günlerden geçerek savaş dolu bir yılı geride bıraktı. İLD 1 yaşında. İLD, bir liseli genç kadar körpe, gencecik bir liseli genç kadar heyecanlı, dipdiri Bir liseli genç gibi ateş dolu...

Egemen güçlerin İLD'yi engelleme çabaları çok yönlüdür. İLD'nin tüzüğü çeşitli sudan gerekçelerle birkaç kez geri çevrildi. Daha da onaylanmış değil. Bu da korkularının bir başka kanıtı.

Ortaöğrenim gençliğinin akademik - demokratik sorunları daha da yakıcı, çözüm bekliyor.

Bugünkü gerici eğitim sistemi; eleyici, ezberci, ayrıcalıklı, gençliğin yeteneklerini özgürce geliştirebilmekten uzak, toplumsal yaşamın gerçeklerinden kopuk, tekdüze insan yetiştirmek amacındadır

Toplumun tüm alanlarını derinden etkileyen, ekonomik, politik, kültürel, moral bunalımlar ve geniş yığınların toplumsal değişim istemleri, ortaöğrenim gençliğini de derinden etkiliyor. Liseli gençlik, toplumun önemli bir öğesi olarak temel çıkarları ve demokrasi yolunda savaşıma dalıyor.

Can güvenliği, öğrenim özgürlüğü; toplumun tüm alanlarında olduğu gibi ortaöğrenim gençliğinin de temel sorunlarından biridir. Faşist baskı ve yıldırma politikası, terör, ortaöğrenim gençliğinin etine, damarına bıçak gibi dayanmıştır.

Eğitim sistemini demokratikleştirme savaşımının yanısıra, her çeşit eşitsizlik, sınıfsal ve ulusal ayrıcalık ve baskıya karşı ortaöğrenim gençliği savaşımını dipdiri ayakta tutmaktadır.

Ortaöğrenim gençliği, silahlanmaya ayrılan paraların eğitim - öğrenim alanında kullanılmasını, daha geniş ve çağdaş, demokratık eğitim koşullarının oluşturulmasını ve ezilen ulus ortaöğrenim gençliğine ana dilde eğitim, istiyor.

Bugünkü yasalar, öğrenimin ücretsiz ve herkese eşit koşullarda olduğunu yazıyor. Ancak bu; 300.000 lise mezununun açıkta kaldığı üniversite giriş sınavları, özel okullar, özel dersaneler, paralı kurslar sistemiyle açıkça çelişmektedir. Ortaöğrenim gençliği, herkese eşit koşullarda eğitim - öğrenim yapabilme, üniversiteye girişte eşit ön - koşulların yaratılmasını, ayrıcalıklı kurumlar olan özel okulların devletleştirilmesi, özel dersanelerin kapatılmasını istiyor.

Öğrencilerin en doğal ve demokratik hakkı olan ve okul yönetmeliklerinde (yer alan yasal hakkı, Öğrenci Birlikleri'nin kurulmasını, öğrencinin okul yönetimine katılmasını istiyor.

Ders kitapları sorunu ortaöğrenim gençliğinin en güncel ve ivedi sorunudur. Ortaöğrenim gençliği ders kitaplarının; ilerici - demokrat; öğretmen, öğrenci, işçi kuruluşlarının, halktan yana bilim adamlarının oluşturacağı özerk bir Bilimsel Demokratik Kurul tarafından hazırlanmasını istiyor.

Keyfi, anti - demokratik uygulamaları içeren bir «sıkıyönetim yönetmeliği» bugün ortaöğrenimde yürürlüktedir. Ortaöğrenim gençliği, ortaöğrenimde sıkıyönetime son verilmesini, bu disiplin yönetmeliğinin derhal yürürlükten kaldırılmasını istiyor.

İlerici liseliler, meslek liselilerin atölyelerde ürettiklerinin, alınterlerinin, karşılığını almasını, emek sömürüsüne son verilmesini istiyor. Atölyelerde iş güvenliğinin sağlanmasını, sigorta hakkının yasallaşmasını, atölyelerdeki kazalara karşı sürekli doktor ve hemşire denetiminde Sağlık Odalarının kurulmasını, stajlarda angaryaya son verilmesini, gerçek ücretlerinin ödenmesini ve mesleki teknik eğitimin çağdaş, bilimsel, demokratik ilkelerle, yöntemlerle yeniden düzenlenmesini istiyor. Meslek liselilere iş garantisi istiyor. Meslek liselilerin yükseköğrenimi önündeki ayrıcalıkların, eşitsizliklerin kaldırılmasını istiyor.

Can güvenliğinin, öğrenim özgürlüğünün sağlanması için, sorunun kaynağı olan gizli - açık tüm faşist pusuların dağıtılmasını, MHP, Ülkü Ocakları, Ülkücü Gençlik Derneği (ÜGD) ve tüm faşist yuvaların üzerine gidilmesini, kapatılmasını istiyor. Faşist katillerden hesap sorulmasını istiyor.

İlerici liseliler istiyor ve bunları almak için gözünü budaktan sakınmıyor. Savaşıyor.

Liseli gençlik, demokratik lise savaşımının Ulusal Demokratik Eğitim ve İleri Demokratik bir Türkiye savaşımı ile sıkıca bağlı olduğunun, ortaöğrenim gençliğinin akademik - demokratik sorunlarının ve halkımızın sorunlarının, ulusal bağımsızlığımızın, demokrasinin, sömürüsüz, insanca yaşanacak bir düzenin İleri Demokratik bir Türkiye'de kurulacağının bilincindedir. Ve böylesi bir düzeni devrimci yoldan kurma savaşında tüm ulusal demokratik güçlerin yanında, Ulusal Demokratik Cephe'nin içindedir. İşçi sınıfıyla omuz omuzadır.

İLD 1. KURULUŞ ŞENLİĞİ YAPILDI!

Demokratik Lise savaşımında «yolumuz işçi sınıfının yoludur» belgisinden hareket ederek, Türkiye ortaöğrenim gençliğinn birliği yolunda çığ gibi büyüyen İLD'nin doğuşu 1. yıldönümü 28 Ekim 1978'de yığınsal bir biçimde kutlandı. Kuruluş şenliğini İLD genel başkanı Ahmet Özbek bir konuşmayla açtı. Ahmet Özbek yaptığı konuşmada İLD'nin kuruluşundan bu yana olan gelişimini anlatarak; «Burjuvazinin kiralık katilleri faşistler kurucu üyemiz Nevzat'ı, yiğit üyelerimiz Sinan, Nejat, Aytekin'i öldürdüler. Yöneticilerimizi tutukladılar, Kadıköy şubemizi bombaladılar. Ama bombalar, kurşunlar bizi yıldıramaz, İLD'nin gelişimini engelleyemez. Her türden gerici - faşist saldırılara karşın 10'u bulan şubelerimizle daha da yığınsallaştık. Şimdi 1. kongreye hazırlanıyoruz. Hedefimiz, en az 20 şubeyle 1. kongremizi yapmaktır.» dedi. Ahmet Özbek'in konuşması sık sık 'Yaşasın İLD', 'Faşizme geçit yok', 'Yolumuz işçi sınıfının yoludur', 'Bombalar, kurşunlar bizi yıldıramaz' belgileriyle kesildi.

İLD sanat kollarının düzenlediği senaryo, slayt ve diğer gösteriler, şenliğe gelen 3000'i aşkın ilerici liselinin coşkun alkışlarıyla, «Daha güçlü daha yığınsal bir İLD için ileri», «Haydi 1. kongreye» belgileriyle sona erdi.

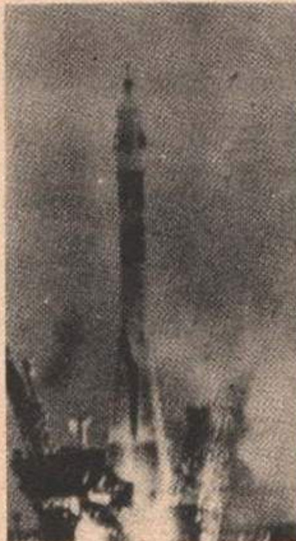

BÜYÜK BİR UZAY UÇUŞUNUN 9 GÜNÜ

26 Ağustos 1978 günü iki kozmonot Sovyetler Birliği'ndeki Baykonur Uzay Üssü'nden uzaya fırlatıldı.

Salut 6'nın ana personeli Sovyet uzaycısı Wladimir Baykowski ve Demokratik Almanya uzaycısı Sigmund Jahn'ı bekliyordu.

Başarılı bir araştırma programından sonra Soyuz 29, 3 Eylül 1978 günü dünyaya indi.

Aşağıda bu büyük uçuşun güncesini Özgür Alman Gençliği (FDJ)'nin yayın ganı Junge Welt'den yaptığımız bir çeviriden veriyoruz.

1. GÜN: SSCB'de Baykonur'dan (Kazakistan), 26 Ağustos 1978'de, saat 15.51' de Soyuz 31 kalktı. Araçta kumandan olarak, şimdiye kadar iki uçuş daha yapmış olan (Wostok 5 — 1965 ve Soyuz 22 — 1976) Wladimir Baykowski (SSCB) ve ilk Demokratik Almanya Cumhuriyeti (DAC) uzaycısı Sigmund Jahn bulunuyor.

İlk yörüngelerinde personel uzay giysilerini çıkartıyor. Uzay aracındaki bütün sistemlerin kontrolünden sonra kozmonotlar gece yarısına doğru uyuyorlar.

2. GÜN: Soyuz 31 — Salut 6 arasındaki uzaklık daha 3500 km. Yörünge düzeltmeleri ve otomatik yaklaşma sonucunda uzaklık 250 metreye iniyor. Son aşamada kozmonotlar elle yönetimi kullanıyorlar. Saat 17.38'de Salut 6'yla kenetlenme başarılıyor. Yoğunluğun ve kenetlenme sistemlerinin kontrolünden sonra Jahn ve Baykowski istasyona giriyorlar ve Salut 6'nın ana personeli Wladimir Kowaljonak'la Aleksander Iwantşenkov tarafından hararetle karşılanıyorlar.

3. GÜN: İş günü sat 10.30'da başlıyor. Kalp ve damar sisteminin incelenmesinden sonra bakteriler ve doku kültürleri deneyleri geliyor. Berolina programında yarı iletken kristallerin geliştirilmesi ve diğer çeşitli deneyler başlıyor.

4. GÜN: Kozmonotların iş günü bu kez saat 6.00'da başlıyor. Elektro ergime fırınlarında teknolojik deneyler yapılıyor. Tıpsal kontroller yanında günlük programda bakterilerin büyümesi ve metabolizma üzerinde araştırmalar da var. Kozmonot Jahn, günlük televizyon konuşmasında «morallerinin bundan daha iyi olamayacağını» açıklıyor. Kendisi bile bu kadar çabuk ve iyi bir şekilde ağırlıksızlığa alışmasına şaşmış.

5. GÜN: Önceki gün gibi uzay araştırma grubunun çalışma günü saat 6.00 da başlıyor. Özel MFK 6M kameralarıyla dünyanın çeşitli fotoğrafları çekiliyor. Dünyanın çeşitli bölgelerinden ve okyanuslardan resimler alınıyor. Audio deneyinde kozmonotların duyma hassaslıkları ölçülüyor. Jena için ergime fırınında özel bir cam elde edilmesi deneyi bitiyor.

6. GÜN: Saat 6.45'te kozmonotlar metabolizma bakteri büyümesi deneyini bitiriyorlar. Bundan sonra Biosfer deneyi içinde dünyanın gözlemlenmesiyle uğraşmaya başlıyorlar. Bunun için yine çeşitli geliştirilmiş özel kameralar kullanılıyor. Pasifik siklonu «Esther»in, «Christie» siklonunun resimlerini çekiyorlar ve Filipinler üzerinde adsız bir siklon buluyorlar. Afrika'nın kuzeybatı kıyılarında geniş balık sürülerini gösterebilecek kadar yoğun plankton topluluklarına rastlıyorlar. Yeraltı kaynaklarının aranması ve SSCB'nin güney bölümündeki çevre kirlenmesinin incelenmesi sürüyor. Günlük program Berolina, tad ve konuşma programlarının devamlarını da içeriyor.

7. GÜN: Saat 6.00'da dört kozmonot çalışmaya başlıyorlar. Dünyanın araştırılması sürüyor. Berolina 2 deneyi içinde bismotantimondan kristaller elde ediliyor. Dünyaya geri getirilecek araştırma materyali (50 - 70 kg.) Soyuz 29'un araştırma kabinine yerleştiriliyor.

8. GÜN: Son ortak deneyler gerçekleştiriliyor. Soyuz 29'un yüklenmesi bitiyor. Baykowski ve Jahn, uzay aracının yönlendirme ve yönetme sistemlerini deniyorlar ve Soyuz 29'un kontrol ateşlemesini yapıyorlar.

9. GÜN: Baykowski ve Jahn, 3 Eylül 1978'de, saat 6.15'de, Salut 6'nın ana personeli Kowaljonak ve Iwantşenkov'la vedalaşıp Soyuz 29'a geçiyorlar. Ayrılma saat 9.20'de gerçekleşiyor, bu arada Sigmund Jahn uzaklaşan Salut 6 uzay istasyonunun fotoğraflarını çekiyor. Saat 11.52 de Atlantik üzerinde frenleme motorları çalıştırılıyor. Bundan sonra ise orbital (yörünge) ve araç bölümlerinin ayrılması. Yönetim kabini saat 12.16'da atmosferin yoğun tabakalarına giriyor. aerodinamik olarak frenleniyor ve saat 12.25'de ana paraşüt açılıyor. İnişten kısa süre önce, Kazakistan üzerinde, ufak katı roketler iniş çarpmasını yavaşlatıyorlar. 12.41'de iniş bölümü toprağa dokunuyor. Evet işte böylesi büyük bir programın sonunda, iki sosyalist ülkenin yurttaşı kozmonot gezegenimize sağ esen indiler.

İNSAN?

Geçen sayımızda demiştik ki, kendi kendimizi tanıyıp, öğrenmek, yani insanı tanımak; doğup büyüdüğü yeri öğrenmekle başlamalıdır. Buda dünyamızı, onun içinde bulunduğu evreni tanımakla başlar. Çünkü insan, etrafını saran doğa ile bölünmez bir bütündür.

İNSANI TANIMAK İÇİN EVRENİ TANIMAK...

Gözlerimizi yukarı, gökyüzüne dikerek söze başlayalım.

Titreşen yıldızlardan, solgun benizli Ay'dan sözetmeyen ozan ve yazar yoktur. Hayranlık duymamak olanaksızdır. İnsan bazı geceler gökyüzünün uçsuz bucaksızlığına bakarak, derinliklerinde nelerin gizlendiğine akıl erdiremez. Zaten evren dediğimiz de, şu uçsuz bucaksız gökyüzüdür, gözle görebildiklerimiz de, evrende varolanın ancak bir zerresidir.

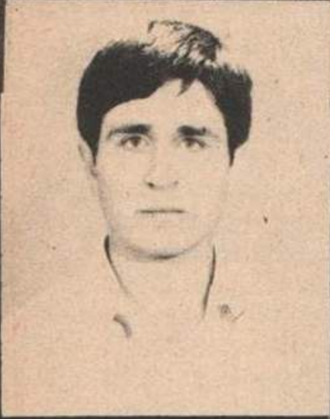
Astronomların hesapladıklarına göre, geceleri gözle görülebilen yıldızların sayısı 5500 dolayındadır, fakat teleskopla görülebilenler milyarları aşmaktadır. Gözle görülebilen yıldızlar samanyolunda olanlardır. Milyarlarca yıldızın bir arada bulunup ışıklarının karışması samanlı bir yolu andırdığı için samanyolu denmiştir. Güneş de bu samanyolundadır. Ve evrende güneşten kat kat büyük milyonlarca yıldız vardır, yeni denilen yıldızlar ise güneşten yüz kat daha büyüktürler. Samanyolundaki yıldızların en küçüğü güneşten üç kere küçük, en büyüğü de güneşin üç katıdır.

Astronomlar yıldızların parlaklığından, titreşimlerinden uzayda onların ne durumda bulunduklarını ve uzaklıklarını hesaplarlar. Kimileri kocamış, sönmeye yüztutmuşlardır, kimileri yeni doğmakta, milyonlarca yıldız gibi parlamaktadırlar. Dünyada insanlar doğar, büyür... Evrende de böyledir. Zaman zaman parlayan yeni yıldızlar, muazzam gaz ve toz bulutlarının çarpışmasından meydana gelirler. İçlerinde atom cehennemi kaynaşır, gayet çok ısı ve ışık enerjisi yayılır bunlardan. İnsan, en korkunç buluşu olan atom bombası ile, evrende milyarlarca yıldanberi olagelen bir olayın yapay olarak minik bir modelini yapmıştır.

Dönelim tekrar bizim yakın güneşimize. Yerle güneş arası 149,5 milyon kilometredir, gene de bize yakın diyoruz, çünkü sözünü ettiğimiz samanyolundaki yıldızların uzaklığı akla sığacak gibi değil.

Yıldızların ve güneşin bağrındaki atom reaksiyonlarına gelince: bugüne kadar elde edilen bilgilere göre güneşin beşte dördü hidrojen (hidrojen bombası), beşte biri heliydir (heliy bombası da var!). Güneşin atom kazanı hidrojenle heliy arasındaki reaksiyon sayesinde kaynamaktadır. Ve bilginlerin hesapladıklarına göre güneşteki hidrojenle heliy miktarı Dünyamızı 13 milyar yıl ısıtıp aydınlatmaya yeterlidir.

(Devam edecek)

BÜLENT ACIMAZ
(İLB İZMİR ŞUBE
BAŞKANI

ÖZGÜRLÜK ADASINA YOLCULUK

(Geçen sayıdan devam)

MÜLKİYET VE SÖMÜRÜ

11. Dünya Gençlik ve Öğrenci Festivali adası Küba'ya yaptığımız yolculuğun ilk durağı Sovyetler Birliği'nde, Moskova'da, «Sosyal - emperyalizm», «bürokratik burjuvazi» gibi kavramları «yerinde tetkik» için Azeri dostumuza birtakım sorular sorduk.

«Sovyetler Birliği'nde, parası fazla olan bir insan oturduğundan başka ev alabilir mi?»

«Evi naapsın? Ekmeği var, suyu var, giyeceği var, oturduğu ev var...»

«Ne yapacağını bir kenara koy. Alabilmeye hakkı var mı?»

Cevap yine aynı: «Fazladan evi ne yapsın?»

Sonuç olarak öğrenebildiğimiz cevap, ancak karısının üstüne olursa alabiliyormuş.

Aynı konuda sorularımız devam etti.

«Peki, bir arazi veya bahçe alabilir mi?»

«Niye alsın?»

«Kanuni olarak hakkı var mı?»

«Yok.»

Tüm bu cevaplardan anladığımız, Sovyetler Birliği'nde haksız kazanç getirecek en küçük bir mülkiyet edinilemiyor. Böyle bir mülkiyet edinme tutkusu zaten düşüncelerden çoktan silinmiş bile.

Azeri dostumuz konuşmalarımızın sonunda şöyle dedi:

«Başka ülkelerde belki bizden daha iyi yaşayanlar vardır. Biz iyi yiyoruz, ihtiyacımızı karşılayacak kadar giyinebiliyoruz, eğlenebiliyoruz, dinlenebiliyoruz, kişisel yeteneklerimizi özgürce geliştirebiliyoruz, spor yapabiliyoruz. Ama en önemlisi yarınlarımız garanti altında ve ulaşılan yaşam düzeyi tüm Sovyet vatandaşları için geçerli. İşte bizim için bu önemli.»

HAVANA'YA YOLCULUK

Moskova'dan ayrılmanın zamanı geldi. Uçağımız Tuna üzerinden, Roma üzerinden Fas'ın şehri Kasablanka'ya geldi. Kasablanka'daki kısa duraktan sonra Atlantik Okyanu-

su yolculuğu başladı.

17 saat süren yolculuk sonunda nihayet Havana'ya iniyorduk. Saat: 5.45. Hostes az sonra Havana'ya ineceğimizi söyledi.

10.000 metre yüksekten yeşillikler ve palmiyeler içine indik. Havaalanında bizi rengarenk ışıklar ve bir orkestra karşıladı. Alana iner inmez festival başlamıştı bile. Canlılık, hareket ve sıcak ilgi daha iner inmez kucaklamıştı bizleri. Kübalılardan bize sarılanlar, rozet takanlar, hangi ülkeden olduğumuzu soranlar... Her türlü formaliteden uzak, sıcacık bir karşılama...

Otobüse bindik. Güneş doğmak üzere. Sıcak ve çok nemli bir rüzgâr esiyor. Yollar, BARIŞ - DOSTLUK - ANTİ - EMPERYALİST DAYANIŞMA belgileriyle dolu. Her ırktan gençlerin resimleri ve altlarında renkli yazılarla belgiler. Renkli ışıklar...

Kalacağımız yerde, Jose Marti'nin anısına yapılan öğretmen okulundayız. Bizi yüzlerce piyoner çocuk, Kübalılar, diğer ülkelerin delegasyonları alkışlar ve müzik arasında karşıladı. Yüzlerce çocuk yürekten şarkı söylüyor, alkışlıyor.

DEVRİMİN BAŞLADIĞI YERE, MONKADO'YA YOLCULUK

Küba'nın bir ucundan, diğer bir ucuna... Trenimiz şeker kamışı tarlaları ve palmiye ağaçları arasında hızla yol alıyor, devrimin başladığı yere. Bir zamanlar Amerikan parababalarına, şimdi ise herşeyi ile Kübalı emekçilere ait olan şeker kamışı plantasyonları ve şeker fabrikaları arasından geçiyoruz. Mutlu insanlar var yollarda. Sosyalizmin coşkusuyla birleşmiş, festival coşkusu yaşıyordu Kübalılar. Alışamadığımız, inanılmaz bir coşkuydu bu.

El salladığımız herkes, karşılık veriyordu. Küçücük bir çocuktan, yaşlı bir nineye kadar.

Yeni kurulmuş büyük endüstri birimleri yavaş yavaş yerleşmeye başlamış. Ama şeker ağırlıkta.

Birden Che Guevara'nın kitabından okuduğum bir yardım geldi aklıma. Devrimin hemen ardından tüm emperyalist ülkeler Küba'ya ambargo koymuştu. Küba'nın şekerini hiçbir kapitalist - emperyalist ülke almıyor ve Küba'ya mal satmıyordu. Oysa şeker tek üründü Küba için. Bunu şimdi bile herkes görebilir. Ekonomisinde belirleyici olan bir ürünü satamamak... Böylesi bir anda Lenin'in ülkesi Sovyetler Birliği yetişmişti, uzatmıştı dost, kardeş elini Küba'ya. Küba'nın 8 yıllık şeker ürününü dünya piyasalarının üstündeki bir fiyatla, peşin olarak almıştı. Emperyalist ülkelerin tavrı yetmemişti Küba'nın ekonomisini bunalıma uğratmaya. Çünkü arkasında başta Sovyetler Birliği olmak üzere tüm bir sosyalist sistem vardı.

Şeker kamışı tarlalarını görenler Küba için bu yardımın önemini daha iyi anlar. Sovyet yardımlarının dünyada sosyalizmin gelişmesine ve yerleşmesine ne ölçüde katkıda bulunduğunu gözleriyle görür.

SENDİAGO VE MONKADO

Geceleyin Sendiago'ya indik. Birden kendimizi karnavalın içinde bulduk. Monkado baskınının yıldönümü karnavallarla kutlanıyor.

Tribündeyiz. Karşımızda onbinlerce insan. Selamlaşmak için ellerini uzatanlar, sarılanlar, dünya gençleri için uluslararası dayanışma sloganlarını haykıranlar. Yüzbinlerce kişi bu önemli olayın yıldönümünü ABD emperyalizmine inat büyük bir coşkuyla kutluyor.

SENDİAGO TURU

Sabahın erken saatlerinde dünya gençlerinin temsilcileri Sendiago turundaydı. İlk olarak Jose Marti'nin Mezarına gidildi. İspanyol sömürgeciliğine karşı yiğitçe savaşan Jose Marti'nin... Jose Marti; «Ben daima güneşi ve aydınlığı görmek istiyorum» demiş. Ve mezarı güneşi ve aydınlığı daima görüyor. Daha aydınlık ve daha güneşli bir ülkede.

Gezdiğimiz yerler içinde beni en çok etkileyen, Küba halkının verdiği savaşımı anlatan resim sergisiydi. Fidel'in Monkado baskınından sonra yargılandığı mahkemenin hemen yanında... Mitinglerden, çatışmalardan, gösterilerden resimler. Ölenler, işkence görenler, yaralananlar, acı çekenler ve ardından o müthiş utku.

Savaşımımıza ve onun utkusuna inanmayanlar bunları görseler, bu savaşımın tarihin durdurulmaz bir akışı olduğunu daha iyi anlarlar.

Monkado'ya baskın yapanların liderleri içinde Santa - Maria adlı biri var. Bunun kız kardeşi hemşireymiş. Baskın yapıldığı sırada, saldırıyı içerden örgütlemiş. Daha sonra tutuklanarak işkence yapılmış. Fakat ağzını bıçak açmamış. İşkencenin izleri hâlâ suratında, vücudunda. Şu an kendisi Küba Komünist Partisi Merkez Komitesi'nde görev yapıyor. Santa - Maria'nın kız kardeşi.

Serginin çıkışında Fidel'in bir sözü yazılı.

«Her türlü öc alma düşüncesini kafamızdan atmalıyız. Devrim için canını veren yoldaşların savaşımlarının bedelini neyle ödeyebiliriz ki. Biz devrimin ve sosyalizmin kazanımlarını daha ileriye götürmeliyiz. Onların anısına en büyük saygı budur.»

MONKADO VE FİDEL

(Gelecek sayı)

FAŞİST TIRMANIŞA KARŞI HER OKULDA AKTİF KİTLE BLOKU :

CAN GÜVENLİĞİ KOMİTELERİ

Ülkemizin üstünde kara bir bulut dolaşıyor. Her geçen gün hızla artan faşist saldırı, öldürme, yaralama olaylarını okuyor, tanık oluyor, yaşıyoruz. Faşist saldırganlar sokakta, durakta, otobüste, fabrikada, tarlada, okulumuzda! Kısaca; yaşamın her alanında alabildiğine azgınlaşarak halkımıza, gençliğe kan kusturuyorlar. Yaşlı - genç, kadın - erkek, çocuk, ayırmaksızın acımasızca saldırıyorlar.

AMAÇLARI NE?

Amaçları açık; ülkemizde FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜ tezgâhlayabilmek! Gerici - faşist güçler NATO'lara, CENTO'lara, İMF'lere, emperyalizme bağımlı erklerini korumak, daha da sağlamlaştırabilmek, demokrasi hareketini bastırabilmek, faşizmi dayatabilmek için çeşitli provokasyon ve saldırılarını yoğunlaştırıyor, elinden geleni ardına koymuyor. Halkımızın, gençliğin kanına, canına göz koyuyor, alıyor. Gizli - açık tüm faşist pusulardan, ETKO'su, KONTR - GERİLLA'sı, MHP'siyle, Ülkü Ocakları ve ÜGD'siyle, kanlı elleriyle üzerimize yürüyorlar. Faşistler, sadece komünistlere, sosyalistlere değil, ilerici, yurtsever, demokrat, namuslu insanlara, kendilerinden olmayan, kendileri gibi düşünmeyen herkese yaşam hakkı tanımadığını uluyor. Doğu'da bir iç savaş ortamı yaratılarak orduya davetiye çıkarılıyor.

Bu saldırıların en önemli hedeflerinden biri de ortaöğrenim gençliğidir. Üç yılı aşkın bir süre başımıza çöreklenen ihanet cephesi Milliyetçi Cephe (MC) döneminde yüzlerce liseli arkadaşımızı yitirdik. Nevzat'lar, Sinan'lar, Nejat'lar katledildi. 1 Mayıs 1977'de düzenlenen korkunç kitle katliamında Jale Yeşilnil toprağa düştü. MC'nin ardından kurulan CHP ağırlıklı hükümet döneminde de saldırılar durmadı, sürdü, sürüyor.

HÜKÜMETİN TAVRI

CHP ağırlıklı hükümet tekelci burjuvazinin istemleri doğrultusunda hareket ediyor. Bir yandan «dosyaları topladık, saldırganların kim olduğunu biliyoruz,» «can güvenliğini sağlayacağız, etkin önlemler alacağız» diyor, bir yandan da kararsız, kaypak, sözümona «tarafsız» tutumunu sürdürüyor. Ne saldırganların kim olduğunu açıklıyor, ne de bunların üzerine etkin olarak gidiyor. Saldırıların kaynağı bellidir. Bunlar gizli - açık faşist örgütlerdir. MHP'dir, Ülkü Ocaklarıdır, ÜGD'dir, Kontr - gerilla'dır, ETKO'dur!.. Ama hükümet hâlâ, «sağa da sola da eşit uygulama» diyor, «sağa da sola da vurulacak» diyor. Hükümet yeterli bir açıklama yapmaktan kaçınsa da, bugün en azından çeşitli olaylarda yakalananların kimlikleri, saldırganların kimliklerini açığa çıkarıyor. Ama gerçek hedef dururken, hükümet ilericilere, yurtseverlere, devrimcilere saldırıyor. Demokratik örgütleri kapatmaya çalışıyor. Polisiye önlemlerle, «sivil sıkıyönetim»lerle, ortaöğrenimde yeni «sıkıyönetim yönetmelikleri» ile can güvenliğimizi sağlayacağını söylüyor.

Bu önlemlerin sonuç alıcı olmadığı açıktır. Hükümet «can güvenliği sorunumuzu ne kadar ağzında sakız yapsa da, faşist katiller yeni canlar almaya devam ediyor.

Başbakan Ecevit partisinin bir toplantısında «faşizme karşı demokrasiyi koruma görevini üstlendik Bu görevi yerine getireceğiz» diyor. Ancak hemen ardından «faşist teröre karşı tüm partilerin liderlerine işbirliği» öneriyor. Bu ne demektir. Bu ne biçim bir politikadır. Yani hem faşizme karşı olduğunu, demokrasiden yana olduğunu söyleyeceksin, hem de faşist terörün, faşizmin baş tezgâhlayıcısı MHP'sine, AP'sine, gerici partilere işbirliği davetiyeleri çıkaracaksın. Bu nemenem şeydir.

Hükümet artık bunu görmek zorundadır: halkımızın ve gençliğin can güvenliği için faşist teröre karşı savaşımda başarı, tekelci burjuvaziye, faşistlere ödün üstüne ödün vermekle sağlanamaz. Faşist terörün kurutulması, faşist tırmanışa son verilmesi, demokrasinin korunması; işçi sınıfına, tüm ulusal demokratik güçlerin sesine kulak vermekle, yığınlara dayanmakla gerçeklesir.

ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİNİN ÖNÜNDE DURAN İVEDİ GÖREV: KENDİ CAN GÜVENLİĞİNİ SAĞLAMAK İÇİN, HER OKULDA CAN GÜVENLİĞİ KOMİTELERİNİ KURMAK!

Hükümet bugüne kadar can güvenliğimizi sağlayamadı. Ve bugün de aynı ters politikasını sürdürüyor. Böylesi bir ortamda kanımızı, canımızı korumak yine bize düşüyor.

Can güvenliğimizi, üzerimize yönelen faşist saldırıları göğüsleyebilmenin, boşa çıkarmanın yolu, kitlesel savaşımdır. Türkiye ilerici ortaöğrenim gençliğinin bildiği tek yol budur: Kitle savaşımları, kitle direnişleri, asla macera!..

Bir yandan faşist saldırıları göğüsleyebilecek, boşa çıkaracak, bir yandan da hükümeti bu kararsız politikasını son vermeye zorlayarak faşist pusulara, odaklara yöneltebilecek, bu yönde etkin, yaptırımcı bir güç oluşturabilecek kitlesel savaşımı örgütlemek, yükseltmek görevi günceldir, yakıcı, dirimsel bir görevdir.

Bugün böylesi bir kitlesel savaşımın örgütlendirilmesi için bir yandan farklı ilerici politik kesimlerin her okulda güç ve eylem birliğine çekilmesi, bir yandan da okullardaki en geniş ilerici güçlerle birlikte, öğrenci - öğretmen - veli - işçi dayanışmasının oluşturularak, **tüm güçlerin aktif kitle bloku olan CAN GÜVENLİĞİ KOMİTELERİ içinde birleştirilmesi somut bir hedeftir**

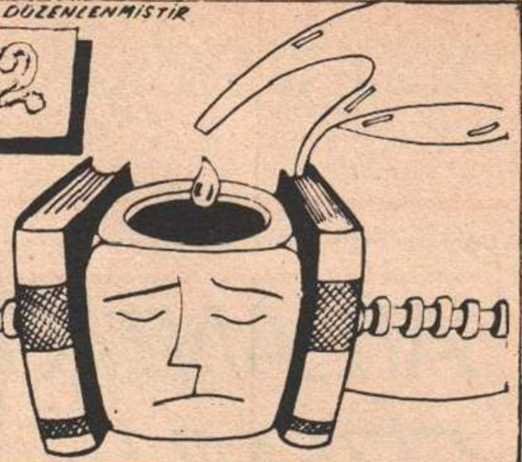
BU DİZİ KARİKATÜR GÖZLEM YAYINLARININ AYNI İSİMLİ KİTABINDAN DÜZENLENMİŞTİR

DÜZENE UYGUN KAFALAR NASIL OLUŞTURULUR?

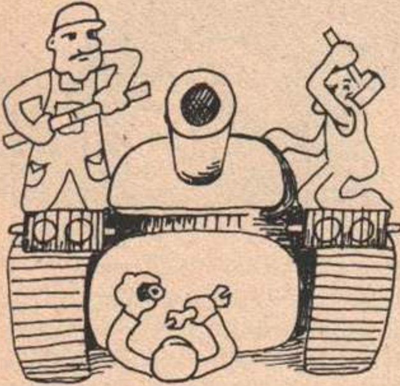
YAPIT E. A. RAUTER

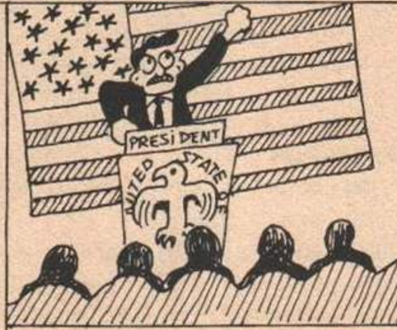
ÇİZEN Hikmet Orhan

2

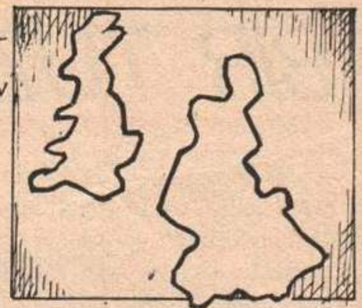
SİLAH TÜCCARLARI SİLAHLARI İŞÇİLERE ÜRETTİRİR VE...

HÜKÜMET SAVAŞMAK İSTEDİĞİNDE ONA SATAR.

KİMİLEYİN DÜŞMAN HÜKÜMET DE BU TÜCCARLARDAN ALIŞ-VERİŞ EDER.

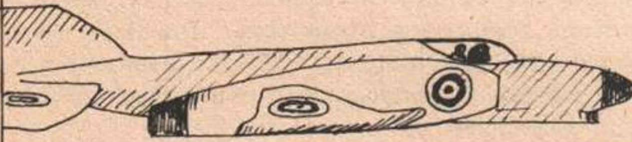

I. DÜNYA SAVAŞINDA İNGİLİZLER, ALMANLARI ALMAN PATENTLİ "KRUPP" BOMBALARIYLA ÖLDÜRDÜLER.

SAĞ KALAN İŞÇİLER DE PARASINI ÖDEDİ.

DÜNYANIN EN PAHALI OTOMOBİLLERİNDEN ROLLS ROYCE'UN "GÜMÜŞ GÖLGE" MODELİ 120.000 MARKTIR. KAÇ KİŞİ BİR "GÜMÜŞ GÖLGE" SATIN ALABİLİR?

OYSA ALMAN ORDUSU PANZERLERİNİN FİYATI, DOKUZ "GÜMÜŞ GÖLGE" FİYATINA EŞİTTİR. BİR STARFIGHTER UÇAĞI 6 MİLYON, BİR PHANTOM İSE 25 MİLYON MARKTIR.

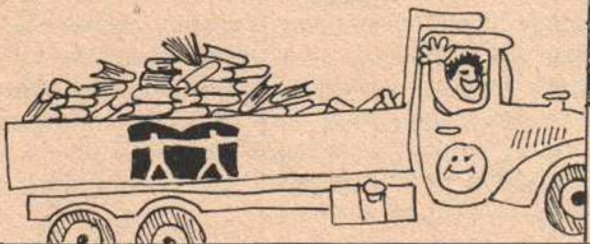

AMERİKAN ASKERLERİ, VİETNAM'A "SENSOR" ADI VERİLEN VE FIRLATILINCA TOPRAĞA SAPLANARAK GÜNEY VİETNAM'A BİLGİ İLETEN AYGITLAR ATTILAR.

BU "SENSOR" PROJESİNE HARCANAN PARA 40.000 TANE "GÜMÜŞ GÖLGE" DEMEKTİR.

"GÜMÜŞ GÖLGE"NİN PEK O KADAR PAHALI OLMADIĞI (!) ANLAŞILIYOR. 1 PHANTOM PARASI İLE 30 İLKOKUL YAPILABİLECEĞİNE GÖRE, SİLAHLANMAYA SON VERİLSE İNSANLIK NELER KAZANIRDI DERSİNİZ?

ÖĞRETMENLERİMİZ:

...DİYOR

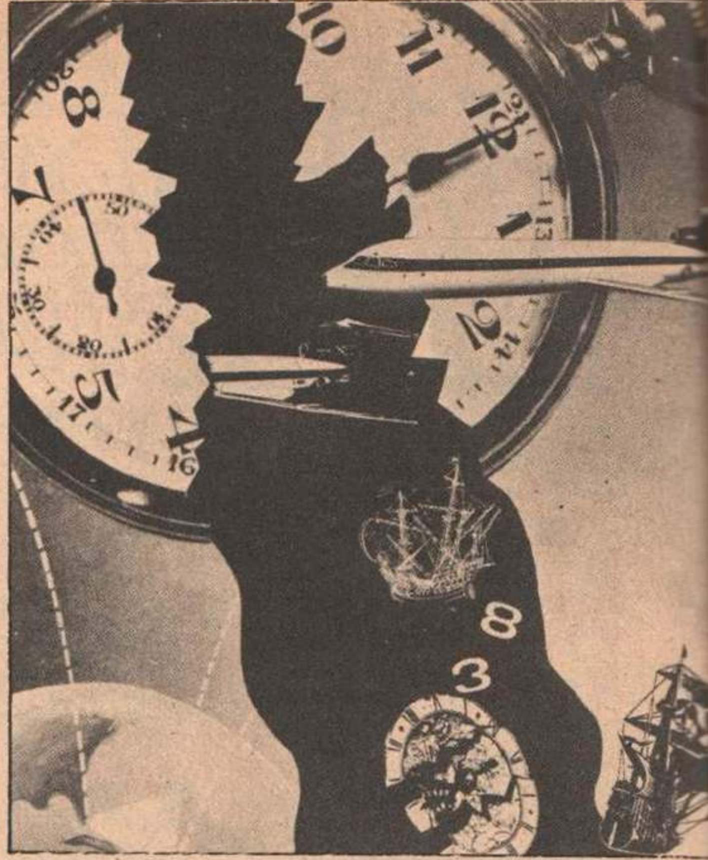
ZATEN SORUN DA ONUN "YASALARA GÖRE" YARGILIYOR OLMASIDIR.

HALK KENDİNE KARŞI OLAN YASALAR YAPAR MI?

ARKASI VAR...

SON YILLARDA DÜNYA BASININDA «BERMUDA ÜÇGENİ» YA DA «ŞEYTAN ÜÇGENİ» YA DA «ÖLÜM ÜÇGENİ» ÜZERİNE HABERLER GÖRÜLDÜ. BATI ATLANTİK'İN BU BÖLGESİNDE GEMİ VE UÇAKLARIN ANLAŞILMAZ (YA DA EN AZINDAN BUGÜN AÇIKLANAMAYAN) BİÇİMDE YOK OLMASI, EN AKLA GELMEDİK VARSAYIMLARIN İLERİ SÜRÜLMESİNE ORTAM HAZIRLADI.

ATLANTİKTE GİZEMLİ BİR TUZAK

(Geçen sayıdan devam)

Aradan geçen 30'u aşkın yıl boyunca 100'ün üstünde gemi ve 10 uçak, durgun hava koşullarında, SOS sinyalleri vermeden ve hiç bir iz bırakmadan Bermuda Üçgeni'nde (Florida - Bermudalar - Porto Riko) yok oldu...

BÖYLE KAÇ ÜÇGEN VAR?

Yapılan bir araştırmada, 1929 - 1954 yılları arasında yok olan 222 geminin adı verilmiş (II. Dünya Savaşı sırasında yok olanlar dışında). Bugünse, yılda 8 - 12 arasında gemi denizde yitiyor. Belki de «Şeytan Üçgeni», Dünyanın öteki denizlerinden çok değişik değildir? Acaba böyle kötü bir ünü olan tek bölge bu üçgen midir?

Benzer özellikteki bir bölge de Japonya, Guam ve Kuzey Filipinlerin oluşturduğu «Şeytan Denizi» dir (Ürkütücü bir ad!): Bermuda Üçgeni'nin, Dünyanın öteki yarısındaki antipodu.

Bu iki üçgenin ortak bir yanı var mı? Coğrafi konumlarının ve göreli büyük derinliklerinin (4 - 5 bin metre) yanında, bir tek şey biliniyor: Her iki alanda da pusulalar gerçek kuzeyi gösteriyorlar, yani manyetik değil, coğrafi kutup...

Gizemli biçimde yok olan gemi ve uçaklara ilişkin veriler toplayan Amerikalı araştırmacı T. Sanderson, böylesi olaylara rastlanan tam 10 alan olduğunu bulmuş. Ekvator'un her iki yanında simetrik olarak yer alan bu alanlar şaşmaz biçimde 72° boylamı üzerinde bulunuyorlar ve süregen manyetik düzensizlik özelliğiyle tanınıyorlar.

BİLİM - KURGU YAZARLARI VE BİLİM ADAMLARI

Çeşitli alanlarda çalışan uzmanlar ve bilim adamları, bu yıkımların kaynağını açıklığa kavuşturma girişimlerinde bulundular.

1935'de, SSCB Bilimler Akademisi üyesi Vasili Shuleikin, fırtına alanlarında gelişen, altı herz frekanslı infrasonik salınmalar buldu ve bunları «denizin sesi» diye adlandırdı. Havada 330 m/sn., sudaysa 1650 m/sn. hızla yayılan infrasound yol aldıkça gücünden çok şey yitiriyor.

Son araştırmalar infrasoundun belli bir frekansta akıl hastalıklarına, korku duygusuna, körlüğe ve 7 hertzde de ölüme yol açtığını gösteriyor. «Denizin sesi»nin frekansı —6 hertz— kimi koşullarda hafif değişmeler gösterebilir... Ya da geminin teknesinden mekanik yansıma, hatta geminin yok olması olasılığı bile sözkonusudur.

«Denizin sesi», her halde, tayfaların (delirerek) yok olmalarını ve görünürde bir neden yokken ölmelerini oldukça inandırıcı biçimde açıklıyor.

KRİSTALİN YÜZEYLERİ

Tüm bunlara ek olarak Sovyet araştırmacıları Nikolai Goncharov, Valeri Makarov ve Vyacheslav Morozov'un öne sürdüğü ilginç varsayıma da değinmek gerekir. Bunlar, Dünyayı büyük parçalardan oluşan dev bir kristale benzetiyorlar. Çizdikleri ilk cisim, 12 beşgenden oluşan bir ikosahedron. Bu çizgiler yerküreye oturtulduğunda, kristal - yapılı bir dünyanın güç sınırlarının çatısı ortaya çıkıyor. Anımsayacağınız gibi bu kristalde en ilgi çekici oluşumlar kenarlarda ve köşe noktalarında görülüyor.

Görüldüğü kadarıyla yerkabuğundaki kırılmalar yüzeylerin kesişim noktalarına düşüyor. Tüm manyetik düzensizlikler, en yüksek ve en düşük atmosfer basınç merkezleri, en zengin mineral yatakları, eski kültürlerin yerleşim yerleri ve kuşların kışlama bölgeleri üçgen köeşlerinin kesiştiği noktalarda görülüyor. Bu noktalardan biri Bermuda Üçgeni'yle, bir başkası Şeytan Denizi'yle, ötekiler de Sanderson'un öteki 8 «yok olma alanı» ile çakışıyor. (Sanderson, belirtildiği gibi, 10 bölgeden sözetmişti; oysa 12 nokta var. Amerikalı bilim adamı Kuzey ve Güney Kutuplarını gözönüne almamış.)

İnsanoğlu öğrenmeye susamışlığını yitirmeyecektir. Okyanusun bu eski gizi de çözülecektir.

Okuyucuların Kaleminden

SAMANDAĞ LİSESİ'NDE ÖĞRENİM YAPILABİLİR Mİ?

Samandağ Lisesi'nde bulunan öğrenci sayısı 1000'in üzerindedir. Okulun ne doğru dürüst bir sınıfı, bir kara tahtası, masası, sırası, bahçesi, laboratuarı, ne de sağlam kiremiti vardır. Kışın az bir yağmur yağışında sınıflar su ile dolup taşmaktadır. Okulun durumunu incelemekle görevli bir heyet, okulun ek binasında «öğrenim yapılabilir» güvencesini veremedi. Tüm bunlara rağmen binada öğrenim sürüyor. Öğrencilerin can güvenliği zerre kadar düşünülmüyor.

Biz Samandağ Lisesi öğrencileri olarak okulumuzun normal bir öğrenim yapılabilecek koşullara uygun hale getirilmesini, yeni binanın yapılmasını, gerici yönetmeliklerin, gerici ders kitaplarının kaldırılmasını istiyoruz.

Bizler İLD'nin ortaöğrenim gençliğinin sorunlarnı çözmek için verdiği savaşımı candan destekliyor ve onun yanında yer alıyoruz. Bu sorunların çıkış kaynağını iyi biliyor ve bunların tam ve eksiksiz çözümünün ancak işçi sınıfımızın öncülüğünde Ulusal Demokratik Cephe'nin savaşımıyla, başarıya ulaşmasıyla gerçekleşebileceğine inanıyoruz.

SAMANDAĞLI LİSELİLER

TEŞEKKÜRLER

Sayın Liseli Gençlik Dergisi yetkilileri

Bir gazetede çıkan reklamınızı gördüm. Çok sevindim. Demek Türkiye'de de benim durumumda olan onbinlerin dergisi varmış. Derginizin yayın hayatında mühim bir boşluğu dolduracağına inanıyorum. Liseli gençlik namına teşekkürler.

MEVLÜT AKSİN (Konya)

DESTEKLİYORUM

Sayın Liseli Gençlik Dergisi yöneticisi arkadaşlar

Derginizi çıktığından bu yana izliyorum. Genel olarak çok olumlu bir adım. Liseli gençliğin sorunlarına somut yaklaşımlarda bulunuyor. İlk sayınızı aldığımda derginizin siyasi görüşlerini beğenmiyordum. Ama artık işlevinin doğruluğunu azçok kavrıyorum. Mücadelenizi de vargücümle destekliyorum.

Derginizin ileride şiir kompozisyon, hikâye yarışmaları düzenleyeceğine inanıyorum. Çünkü böyle yarışmalar liselerde artık yapılmıyor. Ve bir sürü yeteneğin körelip gitmesine sebep oluyor.

Tüm çalışmalarınızda başarılar diler, dostça selam ederim.

MUAMMER ŞARLAK (Antalya Lisesi)

HAYDİ ORTAÖĞRENİM GENÇLİĞİ

Haydi,
haydi ileri
ilerici ortaöğrenim gençliği.
Haydi,
kıralım eğitimdeki gerici -
faşist zinciri.
Haydi,
kaldırmak için faşist yönetmeliği
kurmak için Öğrenci Birliğini
işletmek için eğitsel kolları
Haydi,
gerçekleştirelim
ortaöğrenim gençliğinin en
geniş birliğini.
Haydi,
kaldırmak için,
ırkçılığı, gericiliği
kapitalizm cehennemine övgüyü,
insanlığın istemi
emekçilerin düzeni
sosyalizme iftirayı
amaçlayan
gerici ders kitaplarını.
Haydi, ileri
anti - emperyalist
anti - faşist
tüm ortaöğrenim gençliği
haydi,
sağlayalım en geniş birliğimizi,
alalım kendi örgütümüzde
İLD'de yerimizi.
Gerici ders kitaplarına,
faşist disiplin yönetmeliğine,
gerici yönetim ve öğretim
kadrosuna
karşı,
«Demokratik Lise» ve
«Ulusal Demokratik Eğitim» için
savaşalım hep birlikte.
Tüm gücümüz ve örgütümüzle
işçi sınıfının öncülüğünde
Ulusal Demokratik Cephe'de
HAYIR DİYELİM
gerici - ezberci - ırkçı
ayrıcalıklı eğitim sistemine
HEP BİRLİKTE!

K. UĞUR (Lise öğrencisi)

BU KİTABI OKUDUNUZ MU?

YILDIRIM BÖLGE KADINLAR KOĞUŞU
(Sevgi Soysal)

«12 Mart'ın gelip de kazma kürek yerine insan yakmaya başladığı dönemde insan yakmanın -tutuklamakla insanlar ne kadar yakılabilirse- türlü yolları vardı.» diye başlıyor Sevgi Soysal «Yıldırım Bölge Kadınlar Koğuşu» adlı 12 Mart anılarına...

Sevgi Soysal da böylesi dönemin en iğrenç yöntemlerini tüm çıplaklığıyla gözler önüne serer «Yıldırım Bölge Kadınlar Koğuşu» adlı eserinde.

Kitabın bir bölümünde; «birbirlerine 'binbaşım, albayım' diye konuşan görevliler, en hafifi 'orospu' olan küfürler yağdırıyorlardı kurbana. Kurbanın vücut özellikleri hakkında en pespaye sözcüklerle görüşlerini de bildirerek. Sonra elektrik, elektriğin altından kova kova su, falaka, falakadan şişmiş ayaklarla su üstünde yürütme, yere basamayanın sırtına binip yürütme, yine elektrik, bu arada «o», «a» ve «s» harfleriyle başlayan küfürlerin her türlüsü, sonra copla tecavüz» diye anlatıyor Kontr - gerilla'nın marifetlerini.

Belgesel bir nitelik taşıyan bu kitabı, «Yıldırım Bölge Kadınlar Koğuşu»nu 12 Mart faşist dönemini anlamak istiyenler mutlaka okumalı.

DERS KİTAPLARINA SOKULMAYANLAR

SEVGİ SOYSAL

Sevgi Soysal, 1936'da, İstanbul'da doğdu. Önceleri, kendi deyişiyle, «yabancı dili mürebbiyelerden öğrenmiş, sokaktaki kaka çocuklarla oynamasına izin verilmeyen, önce acıklı sevda romanlarıyla, üniversite yıllarındaysa Camus, Sartre varoluşçuluğuyla, moda bunalım edebiyatıyla beslenmiş çocuklardan»dı. Yazarlığa 1960'da başladı. İlk öykü kitabı «Tutkulu Perçem» 1962'de yayınlandı. Daha sonraki yapıtlarında (1) gittikçe bireyselden toplumsala yöneldi. Özellikle 12 Mart faşist döneminde uğradığı fiziksel, tinsel baskılar, işkenceler, kansere yol açtı. 22 Kasım 1976'da İstanbul'da öldü.

(1) Tante Rosa (öyküler - 1968), Yürümek (Roman - 1970 TRT Başarı Ödülü'nü aldı, müstehçen görülerek toplatıldı). Yenişehir'de Bir Öğle Vakti (1974 - Orhan Kemal Roman Ödülü), Şafak (1975 - roman), Barış Adlı Çocuk (öyküler - 1976), Yıldırım Bölge Kadınlar Koğuşu (12 Mart anıları - 1976), Bakmak (Gazete yazıları - 1977 - ölümünden sonra yayınlandı).

BUNLARI BİLİYOR MUYDUNUZ?

Kanada'lılar köpek mamasına 5 milyar, bebek mamasına ise 1.25 milyar harcıyor

SİNEMA

MARLON BRANDO KIZILDERİLİLERLE BASIN TOPLANTISI YAPTI

Geçtiğimiz aylarda Carter, Federal Almanya'da sosyalist ülkelere ağız dolusu küfürler savururken, binlerce kızılderili ABD'nin bir ucundan öbür ucuna kadar tam 5000 km.lik bir yürüyüşe geçtiler. Aylar süren bu eylemi Washington'da bir miting ve basın toplantısıyla tamamlayan kızılderililer, ırkçılığın son bulmasını, kendilerine verilen toprakların büyük tekellere teslim edilmemesini, kızılderililere de iş, ekmek verilmesini istediler. Bu basın toplantısında hazır bulunan ve bir de konuşma yapan tanınmış sinema oyuncusu Marlon Brando :

«ABD yetkilileri tüm dünyayı gezip, insan hakları diye bağırıyorlar. Bu kişilerin kendi ülkelerinde kızılderililerin, ulusal azınlıkların insan haklarını görüyor, hayret ediyorum. Dışarda insan hakları diye bağıracaklarına, kendi ülkelerine baksınlar!» dedi.

TELEVİZYON

BARETTA'YI İZLİYOR MUSUNUZ?

Baretta, birkaç hafta önce Komiser Columbo'nun yerini aldı. Doğrusunu isterseniz, Columbo'dan çok daha «erdemli ve insancıl» bir kişi. Columbo'nun eski bir yağmurluğu, 45 dakikada tüm bilmeceleri çözüveren keskin zekâsıyla (!) karşısındakilere ter döktüren soruları vardı... Özel yaşamını papağanıyla ve sevgilisiyle paylaşan Baretta ise, belirgin bir toplumsal içerik taşıyan sorunlarla uğraşıyor. Üstelik bu sorunları işlerken, birçok TV dizisinin yaptığı gibi ileri kapitalist toplumu ülküselleştirmiyor. Gelir dağılımındaki eşitsizlikler, bunalıma düşen gençliğin uyuşturucu madelere yönelmesi gibi gerçeklerin gizlenmesine gerek duyulmuyor, hatta bunları vurgulayan sözlere bile rastlanıyor.

Baretta'nın tehlikesi de burada. Sevimli ve gerçekçi bir görünümle ince ince beyin yıkamaya çalışıyor.

Baretta, suçluya kötü davranmıyor, onun haklı olduğunu bile söylüyor. Ama suçluları eğitmesi gerektiğini de bildiğinden, Robin Hood'a öğütler veriyor. Diyor ki, yoksullara bakmak devletin işidir, sen kendi işine bak, devletinkine karışma, yoksa kendi işinden de olursun. Tatlı sesle söylenen bu birkaç tümceyle hem dizinin en önemli bildirisini veriyor, hem de kapitalizmin «insancıllığının» sınırını çiziyor.

SİZİN İÇİN SEYRETTİK

BEYAZ GEMİ

«Beyaz Gemi», toplumsal ilerlemenin önü alınmaz bir tarihsel akıntı olduğunu anlatıyor. Sovyet halkının sınıfsız toplum kuruculuğunda eskiyi, geriliği yerle bir eden dev atılımları, bilim ve teknolojiyle en ücra köşelere insanca bir yaşam götürülüşü yönetmenin özgün teknik buluşlarıyla, yöntemleriyle sergileniyor. Tek kelimeyle seyredilmesi gereken, kaçırılmayacak bir film. Haydi; Beyaz Gemi'ye koşuyoruz.

GELECEĞİN DÜNYASI

Geleceğin Dünyası, son yıllarda ülkemize oldukça bol akın etmeye başlayan bilim-kurgu tür filmlerden biri. Amerikan sinema tekeli Hollywood seri üretiminin tipik bir ürünü. Amerikan sinemasının özgün teknik buluşlarıyla, ilgi çekici teknik oyunlarla, ilginç bir dünyayı perdeye yansıtmasıyla dikkatleri çekmesine rağmen, sonuçta, Hollywood'lu yapımcıların beyni kadar boş ve kof.

los quilapayun: adelante!

Adalente! (İleri!)

Bu, tüm dünya gençlerinin yakından tanıdığı, genç Şili'li topluluk Los Quilapayun'un son plağının ismidir.

Bu plak, Quilapayunların sanat yaşamlarının bir aşamasına damgasını vuruyor. Plağın içinde yer alan tüm ezgilerin sözlerini ve müziklerini kendileri yazdılar. Hatta içlerinden biri de, Şili resminin geleneğine saygının bir belirtisi olarak plağın kapağını resimledi. Bu plak yalnızca ezgilerin yorumlanışı açısından değil, aynı zamanda da yaratıcılık açısından da grubun olgunlaşmışlığının bir kanıtı olarak gösteriliyor.

Bu plakları Avrupa'nın birçok ülkesinde piyasaya çıkan Quilapayunlar: «Yaratma bizim temel görevimizdir. Şili kültürü faşist cunta rejimi tarafından büyük ölçüde saldırıya uğramıştır. Ülkesinin kültürünü en iyi biçimde değerlendirmek ve yaymak her Şililinin görevidir» diyorlar.

Ülke dışında uğruna savaşım verilen bu görev veya Şili içinde geleneksel folklora karşı duyulan saygı, bir halkın emperyalizme karşı direnişinin bir simgesidir.

«Adelante!» isminin seçiminde rol oynayan unsur ise, Şili halkının artan bir iyimserlik ve savaşkanlıkla dolu ruhudur. Quilapayunların son şarkıları Şili direnişinin gelişiminin yaşayan bir yansımasıdır.

Quilapayunların yeni yapıtlarından birkaç örnek yapıtlarından birkaç örnek sıralayalım. Ezgilerinden biri, kilisenin bile doğruladığı gibi, 5 Şili'li genç komünistin esrarengiz bir biçimde, vahşice katlini anlatır: Cunta onları «Leopar» isminde gizli bir darbe planı hazırlamakla suçlamış ve halka uyguladığı terörü güçlendirmek amacıyla katletmiştir.

Bunun yanında, mizahın da sanatsal anlatımda bir yeri vardır. Bu konuda Quilapayunlar şunu açıklıyorlar: «Tüm ülkelerde cunta ve uşakları üzerine —bazılarının engellenmesine rağmen— birçok alaycı tepki sürmektedir». Bunların bazıları, Quilapayunların ezgilerinin konusu olmaktadır.

Quilapayunlar sürgündeki binlerce antifaşist müzik grubundan yalnızca birisi. Ama onlar da tüm diğerleri gibi Şili halkının cuntaya karşı savaşımını sürgünde de yükseltiyorlar ve haykırıyorlar: ADELANTE!..

Edip Akbayram, müzik yaşamının başından beri ülkemiz halk müziğinin sunduğu hammaddeyi değerlendirme çabası içinde olan bir şarkıcı. Akbayram; halk ozanlarının pahalılığa, zamlara, eğitilmemişliğe, ezilmişliğe karşı yazdığı, söylediği şiirleri değerlendirdi, besteledi. Birçok kez radyo ve televizyona çıkması yasaklandı. Konser vereceği salonların bombalanacağı söylendi, kitlelere ulaşması engellenmek istendi. Yine de doğru bildiği sanat çizgisinden ödün vermedi. Ancak, bugüne kadar işlediği toplumsal sorunlara bilimsel temele dayalı devrimci bir yorumu sağlayamamasına, yığınların hızla gelişen örgütlü savaşımıyla yeterince bağ kuramamasına rağmen, Edip Akbayram'ın bugüne kadar sürdürdüğü olumlu yöndeki, iyi niyetli çabalarının, önümüzdeki dönem, daha örgütlü, daha militan bir müziğe yöneleceğini umuyoruz.

AM:"GENÇ KAFALARI MÜZİĞE KARŞIYIM"

LİS Lİ GENÇLİK — Sayın Edip Akbayram, size müziğin işlevi ne olmalıdır?

EDİP AKBAYRAM — İlk olarak müziğin çeşitlerini açıklamak gerekir. Bir müzik vardır; burjuvazinin yaşantısını anlatır. Uyutma ve kandırma sistemi güder. Genç kafaları uyuşturur. Ben böyle bir müziğe karsıyım. Bir de emekçi halkımızın sorunlarına değinen, halkımızın yaşantısını anlatan müzik vardır. İşte gerçek müzik budur. Kitleler tarafından kabul edilen müzik budur.

LİSELİ GENÇLİK — Ortaöğrenim yıllarınızı anımsayarak, bize bugünkü ortaöğrenim sistemi konusundaki görüşlerinizi söyler misiniz?

EDİP AKBAYRAM — Benim ortaöğrenim yıllarımda eğitim çok despot ve ilkeldi. Şimdiki eğitim yeterli mi? Tabii ki değil. MC döneminde faşist propagandanın alabildiğine yükseldiği bir eğitim sistemi bulunmaktaydı. İşçinin doktordan şerefsiz olduğu yazmaktaydı ahlâk kitaplarında.

Aslında bu bize mücadelenin yükseldiğini gösterir. Tabii ki ben kendi görüşüme göre, eğitim sisteminin değişmesinden yanayım. Eskiden, bizim örgütlenebileceğimiz, ortaöğrenim gençliğinin sorunlarına eğilen dernekler yoktu. Şimdi ise var. Bu büyük bir aşamadır.

LİSELİ GENÇLİK — Liseli gençliğe iletmek istediğiniz bir mesajınız var mı?

EDİP AKBAYRAM — Demokratik ve akademik sorunlarına cevap veren örgütlerde çalışmalarını tavsiye ederim. Derneklerinde bir bütün olarak mücadele etmelerini tavsiye ederim. Derneklerinin önemini kavrasınlar ve sahip çıksınlar. Mücadelelerinde başarılar dilerim.

GADDAR KRAL

SPOR

Spor Söyleşisi

ŞPOR YURDU PARALARINIZI VERDİNİZ Mİ?

PLEVNE LİSESİ
SPOR YURDU
Yıllık Bağış ve Aidat Makbuzu — № 9971

Sınıf :
Numara :
Adı Soyadı :
Tarih :
Lira — Kuruş
İMZA

«Çocuklar, eğer bir değişiklik olmazsa bundan sonra beden eğitimi derslerinize ben geleceğim. Şimdi serbestsiniz, haftaya eşofmanla gelin, ayrıca 25 lira spor yurdu ödentisi getirin.»

Her yılın ilk Beden Eğitimi dersinde öğretmenden böyle sözler duyarız. Sonra paralar toplanır, bir yolsuzluk olmadığını kanıtlamak için makbuzlar kesilir ve ödentilerin nereye harcandığı öğrenilmeden o yılın sonuna gelinir.

1000 kişilik bir okulda her öğrenciden 25 lira alınsa, toplam 25.000 lira eder. Ders yılı boyunca 25 bin liralık hangi harcamanın yapıldığını soran bir öğrenci çıkarsa, ya didiplin yönetmeliğini ve cezaları bulur karşısında, ya da ustaca şişirilmiş bir giderler dizini...

Spor paraları sorunu, eğitim sisteminin genel yapısıyla, demokratik lise savaşımının genel istemleriyle yakından bağlıdır. Öğrencilerden spor yurdu ödentisi toplamanın gerekçesi, Bakanlığın yeterli ödemeyi yapmamasıdır. Bakanlığın gerekçesiyle, olanaklarının yetersiz olduğudur. Silahlanma için milyonlar harcanan bir ülkede Eğitim Bakanlığı olanaklarının yetersiz bırakılması gençliğin geleceğine yönelik bir saldırıdır. Toplanan paraların ne yapıldığı konusundaysa, eğitim sisteminin anti - demokratik doğası kendini göstermektedir. Okulun tüm birimlerinde olduğu gibi Spor Yurdu'nda da öğrenci denetimi sağlanamamıştır. Spor Kolu yönetimine seçilen öğrencilerin görevi bile sorumlu öğretmenin açıklamalarına baş sallamaktan öteye geçmez. Spor paraları konusunda bakış açımız, Spor Yurdunda demokratik işlerliğin sağlanması savaşımı olmalıdır.

19. DÜNYA CİMNASTİK ŞAMPİYONASININ ARDINDAN

19. Dunya Cimnastik Şampiyonası 24 - 29 Ekim 1978 günleri arasında Fransa'nın Strasbourg kentinde yapıldı. Erkekler ve bayanlar takım yarışmaları ve çeşitli dallarda bireysel alet yarışmalarından oluşan şampiyona, sosyalist ülkeler sporcularının birçok dalda başarılı olmalarıyla dikkati çekti. Özellikle Sovyetler Birliği, Demokratik Almanya ve Macaristan sporcularının çeşitli dallarda ilk üç dereceyi paylaşmaları, aldıkları puanlar, her alanda olduğu gibi sporda da sosyalist ülkelerin başarısını bir kez daha kanıtladı, perçinledi.

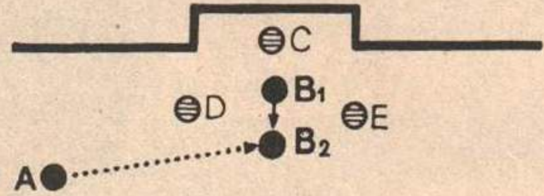
Sosyalist ülkelerin spordaki böylesine başarıları, bu ülkelerde sporun, halkın yararlanabileceği en uygun biçimde, en geniş olanaklarla düzenlenmesindendir. Sosyalist ülkelerde, kapitalist ülkelerdeki gibi profesyonel spor yoktur. Spor tesisleri, herkese yetecek nicelik ve nitelikte olup, gençlerin ve bütün yurttaşların fizik, moral gelişimini özgürce sağlayabilmeleri, spor yapabilmeleri, güvence altına alınmıştır. Komşumuz Bulgaristan'da; ülkede herkesin kullanımına açık 507 stad, 2375 futbol sahası, 5267 voleybol sahası, 2280 basketbol, 769 eltopu (hendbol) sahası, 66 tenis kortu, 388 yüzme havuzu, 5 hipodrom, 24 kayak merkezi, 11.441 cimnastik salonu vardır. SSCB spor tesisleri bakımından son derece zengindir. 1980 Moskova Olimpiyatları'nın yapılacağı tesisler şimdiden hazırdır ve halkın kullanımına açıktır. İşte böylesi bir uygulama sonucu; son olarak 19. Dünya Cimnastik Şampiyonası sonuçlarında görüldüğü gibi, sosyalist ülkeler başarıdan başarıya koşmaktadır.

BUGÜN DE DÜDÜĞÜ SİZ ÇALIN!

FİFA hakemlerinden W. Riedel'in hazırladığı bir futbol kural bilmecesi veriyoruz. Kendinize güveniyor musunuz? Güveniyorsanız, «Bugün de düdüğü siz çalın!»

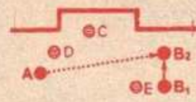
A, topu B'ye atıyor. B de bunun üzerine B1 pozisyonundan B2 pozisyonuna koşuyor, orada topu alıp vuruyor.

B2 pozisyonuna koşuyor, orada topu alıp vuruyor.

A) Oyuncu B ofsayttaydı

B) B ofsaytta değildi

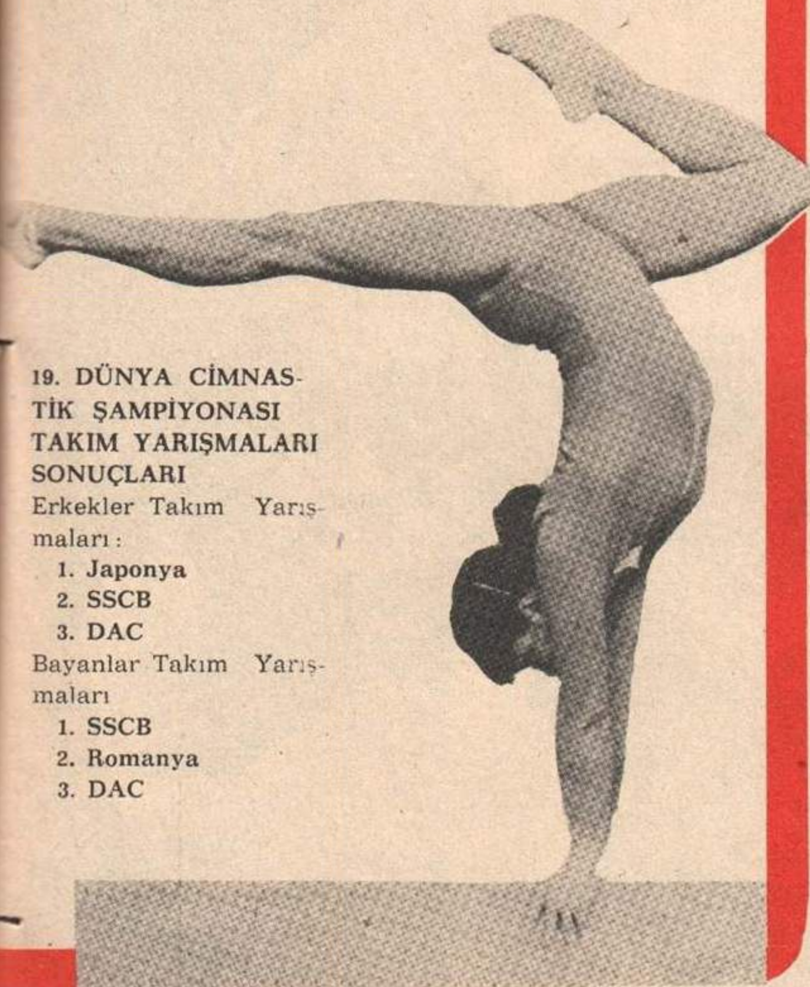
(Çözümü gelecek sayıda)

Geçen sayıdaki bulmacanın çözümü: B) Ofsayt değil. (Oyuncu A topu serbest sahada götürürken, oyuncu B topun önünde değildi ve kendisiyle kale çizgisi arasında rakip oyuncular C ve D vardı.)

19. DÜNYA CİMNASTİK ŞAMPİYONASI MADALYA SIRALAMASI

ÜLKELER	ALTIN	GÜMÜŞ	BRONZ	TOPLAM
SSCB	5	7	3	15
JAPONYA	3	2	1	6
ROMANYA	1	1	2	4
MACARİSTAN	2	—	1	3
FAC	1	2	—	3
BULGARİSTAN	—	—	2	2
DAC	—	—	2	2
ABD	1	—	1	2

19. DÜNYA CİMNASTİK ŞAMPİYONASI TAKIM YARIŞMALARI SONUÇLARI

Erkekler Takım Yarışmaları:

1. **Japonya**
2. **SSCB**
3. **DAC**

Bayanlar Takım Yarışmaları

1. **SSCB**
2. **Romanya**
3. **DAC**

OLİMPİYAT-80'E DOĞRU

BEŞ AY SÜREN OYUNLAR

1900 yılında Fransa'da, Paris'te yapılan II. Olimpiyat Oyunları'na toplam 21 ülkeden 1330 sporcu katıldı. 1896 Olimpiyat Oyunları için Atina'ya yalnızca 13 ülkeden 311 sporcu gelmişti.

II. Paris Olimpiyatlarına ilk kez bayan sporcular da katılmıştı. Golf ve tenis turnuvasında 11 bayan sporcu vardı. İngiltereli Charlotte Cooper altın olimpiyat madalyası kazanan ilk bayan sporcu olarak spor tarihine geçti.

Olan bütün aksaklıklara karşın II. Paris Olimpiyatları, Olimpiyatların yaşayabilirliğini gösterdi. Olimpik belgi «Daha hızlı, daha yüksek, daha güçlü,» metrelerin ve saniyelerin içinde cisimleşti.

NÖTRON
BOMBASINA
HAYIR!
N
MADE IN USA
KURO